

TAXE și IMPOZITE

Noutăți legislative și studii de caz

ACTUAL

Editorial

25 de ani de la escrocheria Caritas

Imaginați-vă o coadă formată din mii de persoane care se îngrămădesc la ușa unei firme, dornice să îi dea firmei respective o sumă de bani echivalentă cu minimum câteva salarii medii pe economie. Totul în schimbul promisiunii că peste 3 luni vor putea ridica de acolo o sumă de 8 ori mai mare.

Pentru cei mai tineri dintre dvs., scena aceasta pare ficțiune pură. Dar ea era o scenă cotidiană la Cluj în urmă cu 25 de ani, la sediul firmei Caritas, cea care pusese la punct această schemă de îmbogățire rapidă (în fapt, o clasică schemă Ponzi).

Treaba a mers timp de 15 luni, apoi totul s-a năruit brusc, pe 5 octombrie 1993. Aproape 300.000 de români care așteptau să își încaseze câștigul au rămas atunci cu buza umflată sau au ajuns chiar în pragul disperării, dat fiind că mulți își vânduseră casele pentru a putea depune din start sume cât mai mari și a beneficia astfel de un câștig cât mai substanțial.

Dimensiunile fenomenului Caritas nu se cunosc nici acum foarte bine. Bancherul Dan Pascariu estima la momentul acela că 35% din familiile din România au participat la acest joc și că prin casieriile firmei de la Cluj a trecut o treime din masa monetară a țării.

Cert este că, deși fenomenul Caritas ar fi trebuit să constituie o lecție limpede pentru toți amatorii de bani căzuți din cer, el n-a făcut decât să deschidă seria escrocheriilor financiare „de succes” de la noi. Peste doar 3 ani, în 1996, schema avea să revină în forță, doar că de data asta cu un nume ceva mai splălat: Fondul Național de Investiții sau, pe scurt, FNI.

 Ion Jinga,
consultant fiscal

În această ediție:

SINTEZA LEGISLATIVĂ	2
Ce s-au mai gândit ai noștri guvernanți	3

DIVIDENDE

Monografie contabilă dividende repartizate în cursul exercițiului financiar	3
---	---

CASE DE MARCAT

Sanctiune nerespectare termen utilizare case de marcat cu jurnal electronic	4
Obligativități legale privind introducerea instrumentelor moderne de plată. Casa fiscală electronică de marcat și cititorul de carduri	8
Încasare în numerar cu chitanță de la persoana fizică	10

CHELTUIELI DEDUCTIBILE

Achiziție autoturism. Deductibilitate cheltuieli și TVA pe muchie de cuțit	5
--	---

TVA

Regimul fiscal al unei activități cu bătaie lungă: formarea profesională	7
Capcanele fiscal-contabile care pot îngropa o afacere de comerț online	9
Impozit nereșidenți la comision Booking pentru neplătitor de TVA	11

Sinteză legislativă

Actul normativ: H.G. nr. 714/2018 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului

Publicat în: Monitorul Oficial nr. 797 din data de 18.09.2018

Data intrării în vigoare: 01 ianuarie 2019

Cui se adresează: autorităților și instituțiilor publice; persoanelor fizice și juridice care au calitatea de plătitor de venituri din salarii sau asimilate salariilor

Ce prevede: Hotărârea reglementează drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare și subordonare, pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului, ce se vor acorda începând cu 01 ianuarie 2019. La această dată se va abroga H.G. nr. 1.860/2006 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului.

Deși H.G. nr. 797/2018 reglementează drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice, pe perioada delegării și detașării în altă localitate, aceasta aduce schimbări și pentru entitățile din mediul de afaceri privat. Este vorba de nivelul neimpozabil al indemnizațiilor de deplasare acordate pentru deplasări în interiorul țării întrucât, conform Codului fiscal, indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, primite de salariați, potrivit legii, pe perioada delegării/detașării, după caz, în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, precum și pentru administratori și directori, în condițiile impuse de Codul fiscal, nu sunt impozabile în limita de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizație, prin hotărâre a Guver-

nului pentru personalul autorităților și instituțiilor publice. Începând cu 01 ianuarie 2019, conform H.G. nr. 797/2018, persoana delegată într-o localitate situată la o distanță cuprinsă între 5 și 50 km de localitatea în care își are locul permanent de muncă va beneficia de o indemnizație de delegare, în cuantum de 20 lei/zi. Ca atare, de la 01 ianuarie 2019, diurna netaxabilă pentru deplasări în țară va fi de 50 lei/zi (20 lei x 2,5).

Actul normativ: O.M.F.P. nr. 3.067/2018 pentru completarea unor reglementări contabile

Publicat în: Monitorul Oficial nr. 792 din data de 17.09.2018

Data intrării în vigoare: 01 septembrie 2018

Cui se adresează: Entităților care aplică reglementările contabile aprobate prin O.M.F.P. nr. 1.802/2014, entităților care aplică reglementările contabile aprobate prin O.M.F.P. nr. 2.844/2016, care optează pentru repartizarea de dividende în cursul exercițiului financiar.

Ce prevede: Ordinul aduce clarificări cu privire la situațiile financiare interimare ce se întocmesc de către entitățile care optează pentru repartizarea trimestrială de dividende. De asemenea, prin O.M.F.P. nr. 3.067/2018 se introduce în planurile de conturi contul 463 „Creanțe reprezentând dividende repartizate în cursul exercițiului financiar” și funcțiunea acestuia. Cu ajutorul acestui cont se va ține evidența dividendelor repartizate, conform legii, în cursul exercițiului financiar și care urmează să se regularizeze după aprobarea situațiilor financiare anuale.

Conform prevederilor Legii nr. 163/2018, repartizarea trimestrială a profitului către acționari sau asociați se poate efectua opțional, în cursul exercițiului financiar, pe baza situațiilor financiare interimare aprobate de adunarea generală a acționarilor sau asociaților, după caz.

O.M.F.P. nr. 3.067/2018 stabilește că situațiile financiare interimare reprezintă situații financiare cu scop special, fiind destinate repartizării de dividende în cursul exercițiului financiar.

În vederea întocmirii situațiilor financiare interimare se procedează la efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, conform prevederilor O.M.F.P. nr. 2.861/2009 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, și a evaluării acestor elemente, potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

Rezultatele inventarierii și ale evaluării efectuate cu această ocazie se înregistrează în contabilitatea entității, potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

Situațiile financiare interimare sunt semnate de persoanele în drept, cuprinzând:

- numele și prenumele persoanei care le-a întocmit, înscrise în clar;
- calitatea acesteia (director economic, contabil-șef sau altă persoană desemnată prin decizie scrisă de administrator, persoană autorizată potrivit legii, membră a Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România);
- numărul de înregistrare în organismul profesional, dacă este cazul.

Situațiile financiare interimare se depun la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, în termen de 30 de zile de la aprobarea acestora de către adunarea generală a acționarilor/asociaților.

Problemă fiscală – Monografie contabilă dividende repartizate în cursul exercițiului financiar, p. 3

Actul normativ: H.G. nr. 701/2018 pentru modificarea pct. 42 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 33/2018 privind stabilirea contravențiilor care intră sub incidența Legii

prevenirii nr. 270/2017, precum și a modelului planului de remediere

Publicat în: Monitorul Oficial nr. 777 din data de 10.09.2018

Data intrării în vigoare: 10 septembrie 2018

Cui se adresează: utilizatorilor de aparate de marcat electronice fiscale

Ce prevede: Prin această hotărâre, contravenția constând în nerespectarea de către utilizatorii aparatelor de marcat electronice fiscale a termenelor prevăzute de lege, de a utiliza noile aparate

de marcat electronice fiscale se include în lista contravențiilor care intră sub incidența Legii prevenirii nr. 270/2017.

Problemă fiscală – Sancțiuni nerespectare termen utilizare case de marcat cu jurnal electronic, p. 4

Ce s-au mai gândit ai noștri guvernanți?!

Legislația fiscală – sub lupa guvernanților!!!

Se pare că în viitorul apropiat vom asista la o serie de propuneri privind modificarea celor două legi fiscale fundamentale (Codul fiscal și Codul de procedură fiscal), propuneri ce vor fi dezbătute și analizate și care se vor concretiza într-o „minirevoluție fiscală”, începând cu data de 1 ianuarie 2019.

Unul din motivele preconizatelor schimbări este, după părerea mea, urmarea modificărilor repetate survenite în legislația fiscală la începutul acestui an, determinate de trecerea contribuțiilor sociale de la angajator la angajat, au fost necesare o serie de „peticiri” și adăugiri în Codul fiscal actual, care îl face foarte greoi, pentru înțelegerea unui aspect fiscal făcându-se trimitere la foarte multe articole de lege.

Este evident faptul că se impune o nouă așezare a reglementărilor legale cuprinse în acest act normativ, astfel încât să avem un Cod fiscal într-o formă consolidată, mult mai simplă, iar atunci când căutăm răspunsuri la o problemă fiscală să nu mai fim nevoiți să citim zeci de articole de lege.

Mai adăugăm constatarea că există articole de lege atât în cuprinsul Codului fiscal actual, cât și al Codului de procedură fiscală care se bat „cap în cap” cu alte articole, există în continuare multe aspecte, în special în zona deductibilității cheltuielilor, care nu sunt deloc reglementate sau sunt insuficient explicate.

Au venit și numeroase propuneri din partea mediului de afaceri în sensul modificării celor două legi fiscale de bază, cum ar fi cea privind reconsiderarea obligațiilor fiscale accesorii pe perioada eșalonării la pla-

tă, privind calea de atac a contestației (care reprezintă mijlocul procedural prin intermediul căruia un contribuabil poate critica neîndeplinirea unor obligații de către echipa de inspecție fiscală), modificarea plafonului de deductibilitate a cheltuielilor cu valoarea creanțelor înstrăinate, precizând că actualul plafon aduce dezavantaje economice semnificative care pot avea ca efect chiar înghețarea pieței de cesiuni de creanțe.

Așadar, se așteaptă modificări importante, care sperăm că vor conduce în primul rând la o simplificare a actualei legislații, mergând pe ideea că obiectivul principal al autorității fiscale este, în primul rând, acela de a avea în cuprinsul legii fiscale norme și reglementări clare, ușor de înțeles, care să nu poată da naștere la interpretări subiective nici din partea contribuabililor și nici din partea organelor de inspecție fiscală.

↳ vezi O.M.F.P. nr. 3.067/2018

Monografie contabilă dividende repartizate în cursul exercițiului financiar

Problemă fiscală

Se pot distribui dividende din profitul înregistrat la 30.09.2018? Dacă da, care sunt înregistrările contabile?

Dividende

Cadrul legal

Începând cu trimestrul III al anului 2018, conform modificărilor aduse prin Legea nr. 163/2018, societățile, societățile/companiile naționale, regiile autonome, institutele naționale de cercetare-dezvoltare, societățile cooperatiste pot opta pentru repartizarea trimestrială de dividende.

Conform art. 19 din Legea contabilității nr. 82/1991, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 163/2018, sumele aferente repartizărilor interimare de dividende se înregistrează în contabilitate și se reflectă în situațiile financiare interimare drept creanțe față de acționari, respectiv asociați.

Prin O.M.F.P. nr. 3.067/2018, în reglementările contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, aprobate prin O.M.F.P. nr. 1802/2014, s-a introdus o nouă secțiune, secțiunea 4.13.6. Distribuția de dividende în cursul exercițiului financiar.

Important!

Pentru dividendele distribuite în cursul anului, înregistrările contabile sunt:

1. Dividendele repartizate în cursul exercițiului financiar:

463	=	456
„Creanțe reprezentând dividende		„Decontări cu acționarii/

repartizate în cursul exercițiului financiar”	=	5121
asociații privind capitalul”		„Conturi la bănci/531 „Casa în lei”

2. Plata sumelor către acționari:

456	=	5121
„Decontări cu acționarii/asociații privind capitalul”		„Conturi la bănci/531 „Casa în lei”

La sfârșitul exercițiului financiar (31.12), sumele repartizate ca dividende în cursul exercițiului financiar se regăsesc în soldul contului 463 „Creanțe reprezentând dividende repartizate în cursul exercițiului financiar”.

3. Regularizarea sumelor repartizate în cursul exercițiului financiar – după aprobarea situațiilor financiare anuale

457	=	463
„Dividende de plată”		„Creanțe reprezentând dividende repartizate în cursul exercițiului financiar”

4. Restituirea dividendelor repartizate și plătite în plus, dacă este cazul:

5121 „Conturi la bănci”/531 „Casa în lei”	=	463
		„Creanțe reprezentând dividende repartizate în cursul exercițiului financiar”

De reținut

Regularizarea sumelor repartizate în cursul exercițiului financiar trebuie să aibă loc după aprobarea situațiilor financiare anuale, iar dividendele repartizate și plătite în plus în cursul exercițiului financiar se restituie în termen de 60 de zile de la data aprobării situațiilor financiare anuale.

Obligația de restituire intervine pentru persoanele care au încasat dividende trimestrial, iar conducerea societății are obligația de a urmări recuperarea acestor sume și de a dispune măsurile ce se impun în acest scop.

Până la această dată nu au fost aduse clarificări cu privire la momentul reținerii impozitului pe veniturile din dividende.

→ vezi H.G. nr. 701/2018

Sanctiune nerespectare termen utilizare case de marcat cu jurnal electronic

Problemă fiscală

Ce sancțiune riscă o societate, contribuabil mijlociu, care a achiziționat case de marcat la data de 27 septembrie, însă nu au fost încă fiscalizate și instalate?

Cadrul legal

Conform art. I din O.U.G. nr. 44/2018 privind unele măsuri referitoare la aplicarea unor dispoziții și prelungirea unui termen, prevăzute de O.U.G. nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a

utiliza aparate de marcat electronice fiscale, precum și pentru completarea O.U.G. nr. 64/2007 privind datoria publică, sancțiunea prevăzută la art. 11 alin. (1) lit. f) din O.U.G. nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fis-

Case de marcat

cale se aplică începând cu data de 1 septembrie 2018 pentru operatorii economici care au calitatea de contribuabili mari sau mijlocii, respectiv cu data de 1 noiembrie 2018 pentru operatorii economici care au calitatea de contribuabili mici, pentru săvârșirea, începând cu aceste termene, a faptei prevăzute la art. 10 lit. cc) din O.U.G. nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin articolul unic al H.G. nr. 701/2018, contravenția constând în nerespectarea de către utilizatorii aparatelor de marcat electronice fiscale a termenelor prevăzute de lege, de a utiliza noile aparate de marcat electronice fiscale se include în lista

contravențiilor care intră sub incidența Legii prevenirii nr. 270/2017.

Important!

Societatea încadrată în categoria contribuabililor mijlocii trebuia să utilizeze noile case de marcat cu jurnal electronic începând cu 01 septembrie 2018.

De reținut

În cazul în care organele de control vor constata neîndeplinirea obligației de utilizare a noilor case de marcat de la data de 01 septembrie 2018, în funcție de situația de la data constatării vor aplica:
– sancțiunea avertismentului și un

plan de remediere, respectiv un termen scurt de instalare
– dacă la data controlului aparatul nu a fost instalat și fiscalizat; sancțiunea avertismentului – fără întocmirea unui plan de remediere dacă obligația de fiscalizare și instalare este îndeplinită pe durata controlului.

Achiziție autoturism. Deductibilitate cheltuieli și TVA pe muchie de cutit

După cum știți, la achiziția unui autoturism care nu este utilizat exclusiv în interesul firmei, mai precis în scopul activității sale economice, taxa pe valoarea adăugată și cheltuielile aferente achiziției respective sunt deductibile limitat (50%).

Există o greșeală pe care o fac mulți contabili atunci când aplică deductibilitatea. Mergând pe premisa că autoturismul este utilizat foarte puțin în interes personal, consideră că au dreptul să deducă integral taxa pe valoarea adăugată și cheltuielile legate de funcționarea sa.

Vom demonstra în studiul de caz de mai jos că, pentru a beneficia de deducerea fiscală integrală (100%), autoturismul trebuie să fie folosit **exclusiv** în activitatea economică a firmei, lucru care trebuie dovedit prin documente justificative și prin întocmirea obligatorie a foilor de parcurs.

De asemenea, vom observa și faptul că aplicarea limitei de deductibilitate a TVA și a cheltuielilor la 50% nu îl va duce în zona avantajelor de natură salarială pe angajatul care folosește în scop personal respectivul autoturism.

Problemă fiscală

O societate a achiziționat de la un angajat mașina personală pentru a fi folosită și în scopul desfășurării activității. În condițiile în care angajatul nu este agent de vânzări, care este regimul cheltuielilor cu achiziționarea și funcționarea autoturismului: deductibilitate și limite cheltuieli cu amortizarea, deductibilitate și limite cheltuieli și TVA aferentă combustibil, reparații etc.? Cum tratăm aceste sume din punctul de vedere al impozitului pe veniturile obținute de salariat?

Cadrul legal

În situația în care este vorba de un autoturism având o masă totală maximă autorizată care depășește 3.500 kg sau mai mult de 9 scaune, inclusiv scaunul șoferului, cheltuielile și taxa pe

valoarea adăugată aferentă achizițiilor legate de acest autoturism sunt deductibile limitat conform art. 25 alin. (3) lit. 1) din Codul fiscal și art. 298 din Codul fiscal.

Astfel, dacă autoturismul are o masă totală maximă autorizată care să

Cheltuieli deductibile

nu depășească 3.500 kg și nu are mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, cheltuielile de întreținere și funcționare sunt integral deductibile dacă acesta este utilizat exclusiv în scopul activității economice sau pentru activitățile exceptate prevăzute la art. 25 alin. (3) lit. 1) din Codul fiscal, respectiv:

1. *vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază și protecție și servicii de curierat;*
2. *vehiculele utilizate de agenții de vânzări și de achiziții;*
3. *vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;*
4. *vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane sau pentru instruire de către școlile de șoferi;*
5. *vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.*

Justificarea utilizării vehiculelor, în sensul acordării deductibilității integrale la calculul rezultatului fiscal, se efectuează pe baza documentelor financiar-contabile și prin întocmirea foii de parcurs care trebuie să cuprindă cel puțin următoarele informații: categoria de vehicul utilizat, scopul și locul deplasării, kilometrii parcurși, norma proprie de consum carburant pe kilometrul parcurs.

În cadrul cheltuielilor aferente vehiculelor rutiere motorizate supuse limitării fiscale se cuprind cheltuielile direct atribuibile unui vehicul, cum sunt: impozitele locale, asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, inspecțiile tehnice periodice, rovinietă, chiriile, partea nedeductibilă din taxa pe valoarea adăugată, dobânzile, comisioanele, diferențele de curs valutar înregistrate ca urmare a derulării altor contracte decât cele de leasing.

În cazul cheltuielilor reprezentând diferențe de curs valutar înregistrate ca urmare a derulării unui contract de leasing, limita de 50% se aplică asupra diferenței nefavorabile dintre veniturile din diferențe de curs valutar/veniturile financiare aferente datorilor cu decontare în funcție de cursul unei valute, rezultate din evaluarea sau decontarea acestora, și cheltuielile din diferențe de curs valutar/cheltuielile financiare aferente.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, conform art. 298 din Codul fiscal:

„(1) Prin excepție de la prevederile art. 297 se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului de vehicule rutiere motorizate și a taxei aferente cheltuielilor legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, în cazul în care vehiculele nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice.

(2) Restricția prevăzută la alin. (1) nu se aplică vehiculelor rutiere motorizate având o masă totală maximă autorizată care depășește 3.500 kg sau mai mult de 9 scaune, inclusiv scaunul șoferului.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică următoarelor categorii de vehicule rutiere motorizate:

- a) vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază și protecție și servicii de curierat;
- b) vehiculele utilizate de agenții de vânzări și de achiziții;
- c) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;
- d) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru instruire de către școlile de șoferi;
- e) vehiculele utilizate pentru închiriere sau a căror folosință este transmisă în cadrul unui contract de leasing financiar ori operațional;
- f) vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.”

Concluzie

Astfel, doar dacă autoturismul este utilizat **exclusiv** în folosul activității economice, justificat pe baza **foilor de parcurs** ori pentru activitățile exceptate, cheltuielile și taxa pe valoarea adăugată aferente achizițiilor legate de acesta sunt integral deductibile. În caz contrar, cheltuielile și TVA sunt deductibile în limita de 50%. Aplicarea limitei de 50% pentru stabilirea valorii nedeductibile la determinarea rezultatului fiscal se efectuează după aplicarea limitării aferente taxei pe valoarea adăugată, respectiv aceasta se aplică și asupra taxei pe valoarea adăugată pentru care nu s-a acordat drept de deducere din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată. Pentru încadrarea în activitățile exceptate se vor avea în vedere prevederile pct. 68 din Normele metodologice date în aplicarea art. 298 al titlului VII „Taxa pe valoarea adăugată” din Codul fiscal.

În ceea ce privește amortizarea, conform art. 28 alin. (14) din Codul fiscal, prin excepție de la prevederile art. 7 pct. 44 și 45, pentru mijloacele de transport de persoane care au cel mult 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, din categoria M1, astfel cum sunt definite în Reglementările privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea – RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003, cu modificările și completările ulterioare, cheltuielile cu amortizarea sunt deductibile, pentru fiecare, în limita a **1.500 lei/lună**. Pentru aceste mijloace de transport nu se aplică prevederile alin. (12) lit. h).

Sunt exceptate situațiile în care mijloacele de transport respective se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

- a) vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază și protecție și servicii de curierat;
- b) vehiculele utilizate de agenții de vânzări și de achiziții, precum și pentru test drive și pentru demonstrații.
- c) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;
- d) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închiriere către alte persoane, transmiterea dreptului de folosință, în cadrul contractelor de leasing operațional sau pentru instruire de către școlile de șoferi.

Important

Dacă autoturismul este utilizat și în scop personal **cheltuielile sunt deduse limitat 50%** conform art. 25 alin. (3) lit. l) din Codul fiscal, iar utilizarea autoturismului de către salariat în interes personal **nu constituie avantaj de natură salarială** (nu intră în baza de calcul al impozitului pe salarii și al contribuțiilor sociale) conform art. 76 alin. (4) lit. t) din Codul fiscal.

Regimul fiscal al unei activități cu bătaie lungă: formarea profesională

Firmele neplătitoare la TVA participă și ele la o serie de operațiuni intracomunitare legate de achiziții de bunuri sau servicii. Nedumerirea acestora este legată de faptul că nu cunosc exact situațiile în care sunt obligate să se înregistreze special în scopuri de TVA, adică să primească un cod de TVA valabil numai pentru operațiunile intracomunitare.

Vom analiza în exemplul de mai jos, cazul unei societăți neînregistrate normal în scopuri de TVA și care va trimite un angajat în UE la un curs de perfecționare.

În funcție de locul prestării serviciului respectiv se va determina dacă operațiunea este sau nu impozabilă în România și dacă societatea are obligația de a solicita cod special de TVA.

Problemă fiscală

O societate neplătitoare de TVA, cu activitate exclusivă scutită de TVA conform art. 292 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, îl trimite pe unul dintre angajați la un curs de perfecționare profesională în Uniunea Europeană. Ce obligații fiscale și declarative are societatea respectivă? Trebuie să solicite înregistrarea specială în scop de TVA chiar dacă prestatorul nu este plătitor de TVA?

Cadrul legal

Regula generală, potrivit art. 317 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, stipulează că are obligația să se înregistreze în scop special de TVA persoana impozabilă (persoana impozabilă = persoana care desfășoară activități economice cu caracter de regularitate) care își are stabilit sediul activității economice în România, care nu este înregistrată și nu are obligația să se înregistreze conform art. 316 (înregistrare normală, prin depășire de plafon) și care nu este deja înregistrată conform lit. a), b) sau d) ori a alin. (2), dacă primește de la un prestator, persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 307 alin. (2), înaintea primirii serviciilor respective.

Conform art. 307 din Codul fiscal taxa este datorată de orice persoană impozabilă care este beneficiar al serviciilor care au locul prestării în România conform art. 278 alin. (2) și care sunt furnizate de către o persoană impo-

zabilă care nu este stabilită pe teritoriul României sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele prestări de servicii pe teritoriul României (conform prevederilor art. 266 alin. (2)).

Totodată, conform Normelor metodologice date în aplicarea art. 317 din Codul fiscal, înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se solicită numai de persoanele care nu sunt deja înregistrate conform art. 316 din Codul fiscal sau pentru achizițiile intracomunitare de bunuri conform art. 317 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal și numai în cazul serviciilor intracomunitare pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal sau echivalentul acestui articol din legislația altui stat membru, altele decât cele scutite de taxă. Nu solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 317 din Codul fiscal:

- persoanele impozabile care realizează servicii care se încadrează în oricare din prevederile art. 278 alin. (3)-(7) din Codul fiscal;
- persoanele impozabile care realizează servicii pentru care se aplică pre-

TVA

vederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, dar care nu sunt servicii intracomunitare, respectiv sunt prestate de o persoană impozabilă din România către o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității ori sunt prestate de o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității în beneficiul unei persoane impozabile stabilite în România.

De reținut

Locul de prestare al serviciilor (prin excepție de la regulile generale) este considerat a fi, conform prevederilor art. 278 alin. (6) lit. b) din Codul fiscal, locul în care evenimentele se desfășoară efectiv, pentru serviciile (enumerăm doar ce este de interes pentru speța dată) legate de acordarea accesului la evenimente științifice, educaționale sau alte evenimente similare, cum ar fi târgurile și expozițiile.

Concluzie

Astfel, este irelevant pentru speța de față faptul că societatea desfășoară doar activități scutite de TVA fără drept de deducere. Dacă serviciile primite de societate sunt servicii educaționale sau științifice (din cele prezentate rezultă că sunt), atunci locul de prestare al acestor servicii este considerat a fi țara din Uniunea Europeană unde vor avea loc aceste evenimente/cursuri. În consecință, locul prestării nefiind considerat în România, societatea nu datorează TVA în România și nu este obligată să se înregistreze în scop special de TVA potrivit art. 317 din Codul fiscal. Nu apar obligații declarative sau de plată suplimentare pentru societate ca urmare a derulării acestei operațiuni.

Obligativități legale privind introducerea instrumentelor moderne de plată. Casa fiscală electronică de marcat și cititorul de carduri

Începând cu 27 iulie 2018 a intrat în vigoare Legea nr. 191/2018 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată, dată de la care au obligația să accepte cardurile prin intermediul unui terminal POS numai persoanele juridice care realizează anual o cifră de afaceri mai mare de 50.000 euro.

Reglementarea anterioară, valabilă până la 27 iulie 2018 consta în faptul că aveau această obligație numai persoanele juridice care desfășoară activități de comerț cu amănuntul și care realizează anual o cifră de afaceri mai mare de 10.000 de euro în echivalent lei.

Așadar, doar comercianții cu afaceri de peste 50.000 de euro vor fi obligați să se doteze cu aparate de citire a cardurilor.

Această prevedere legală va reduce numărul comercianților care trebuie să-și instaleze POS-uri de la circa 60.000 la 23.000, potrivit Asociației de Plăți Electronice.

Problema care se pune pentru acești comercianți este dacă obligația de a se dota cu POS impune implicit și obligația de a se dota cu aparate de marcat electronice fiscale.

Vom observa în studiul de caz de mai jos că nu au această obligație dacă nu livrează bunuri și nu prestează servicii direct către persoane fizice, chiar dacă trebuie să se doteze cu POS ca urmare a depășirii plafonului cifrei de afaceri.

Problemă fiscală

Ca urmare a modificării O.U.G. nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată, persoanele cu o cifră de afaceri mai mare de 50.000 euro, care nu livrează bunuri și nu prestează servicii către populație, dar care sunt obligate să achiziționeze terminale POS, este obligatoriu să achiziționeze și aparate de marcat electronice în vederea emiterii de bonuri fiscale?

Cadrul legal

Obligația de a accepta ca mijloc de plată cardurile de debit, cardurile de credit și/sau alte soluții moderne de acceptare prin intermediul unui terminal POS este reglementată de O.U.G. nr. 193/2002, așa cum aceasta a fost modificată de Legea nr. 191/19.07.2018. Potrivit actelor normative

precizate mai sus, această obligație revine persoanelor de mai jos care realizează anual o cifră de afaceri mai mare de 50.000 euro în echivalent lei:

a. Persoanelor juridice care desfășoară activități de comerț cu amănuntul și cu ridicata. Comerțul cu amănuntul și cu ridicata sunt definite de O.G. nr. 99/2000 la art. 4.

Case de marcat

Astfel:

– comerț cu ridicată/de gros – activitatea desfășurată de comercianții care cumpără produse în cantități mari în scopul revânzării acestora în cantități mai mici altor comercianți sau utilizatori profesionali și

– comerț cu amănuntul/de detail – activitatea desfășurată de comercianții care vând produse, de regulă, direct consumatorilor pentru uzul personal al acestora.

b. Persoanelor juridice care desfășoară activități de prestări de servicii. În înțelesul O.U.G. nr. 193/2002 se consideră prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri.

De reținut

Astfel, regula generală este că toate persoanele juridice care desfășoară activități economice și care au realizat o cifră de afaceri mai mare de 50.000 euro au obligația de a se dota cu POS. Obligația de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale este reglementată de O.U.G. nr. 28/1999 conform căreia sunt obligați să utilizeze aparate de marcat electronice fiscale (cu excepțiile prevăzute la art. 2 din O.U.G. nr. 28/1999):

a. Operatorii economici care încasează, integral sau parțial, cu numerar sau prin utilizarea cardurilor de credit/debit sau a substitutelor de numerar contravaloarea bunurilor livrate cu amănuntul.

b. Operatorii economici care încasează, integral sau parțial, cu numerar sau prin utilizarea cardurilor de credit/debit sau a substitutelor de numerar con-

travaloarea prestărilor de servicii efectuate direct către populație.

Prin operatori economici se înțelege persoanele fizice și juridice, întreprinderile familiale, precum și orice alte entități, cu excepția instituțiilor publice.

Important

Operatori economici care nu intră sub incidența O.U.G. nr. 28/1999 pot opta pentru utilizarea aparatelor de marcat electronice fiscale, în condițiile legii (a se vedea art. 1 alin. (3) din H.G. nr. 479/ 2003, așa cum este modificată de H.G. nr. 804/ 2017).

Concluzie

Dacă societatea nu livrează bunuri direct către populație și nu prestează servicii direct către populație, nu are obligația de a se dota cu aparate de marcat electronice fiscale, dar are obligația de a se dota cu POS dacă cifra de afaceri anuală realizată este mai mare de 50.000 euro în echivalent lei.

Capcanele fiscal-contabile care pot îngropa o afacere de comerț online

Achizițiile intracomunitare efectuate de persoane juridice neplătitoare de TVA generează în continuare numeroase probleme legate de tratamentul fiscal al taxei pe valoarea adăugată din facturile primite și de obligațiile declarative și de plată față de autoritățile fiscale.

Vom explica în studiul de caz de mai jos ce reprezintă aceste achiziții intracomunitare, care este limita până la care nu se datorează TVA în România și ce obligații declarative și de plată au societățile care depășesc plafonul.

Problemă fiscală

O societate neplătitoare de TVA vinde doar online produse de la un furnizor extern cu număr valid de TVA în VIES pe care le vinde către clienți atât persoane fizice, cât și juridice, atât din România, cât și din străinătate. Societatea trebuie să se înregistreze cu cod de TVA pentru achiziții intracomunitare sau este obligată să se înregistreze doar la atingerea pragului de 10.000 euro sau este mai avantajos să obțină de la început cod de TVA prin opțiune?

Ce obligații declarative are în acest caz?

Cadrul legal

Regula generală prevăzută la art. 268 alin. (4) din Codul fiscal menționează că o achiziție intracomunitară de bunuri efectuată de o întreprindere mică (de o societate neînregistrată în scop de TVA) este neimpozabilă cu TVA la cumpărător până la nivelul valoric de 10.000 euro. Acest fapt înseamnă că locul achiziției este în statul membru al furnizorului, unde este și taxabilă, iar furnizorul va emite factura cu TVA din statul său.

Deci cumpărătorul plătește ori-cum TVA – și anume cea din statul furnizorului său, însă în România nu are o obligație declarativă sau de plată referitoare la această achiziție față de autoritățile fiscale române. În costul mărfii achiziționate se înregistrează întreaga valoare a facturii, inclusiv TVA.

Însă derogarea de la această regulă, prevăzută la alin. (6) al aceluiași articol, stipulează o opțiune pentru cumpărătorul neînregistrat normal în scop de TVA de a se înregistra special

TVA

în scop de TVA pentru achizițiile de bunuri efectuate, dacă valoarea lor este inferioară plafonului de 10.000 euro. Deci, societatea – în calitate de cumpărător neînregistrat normal în scop de TVA în România – are dreptul de a opta pentru a se înregistra special în scop de TVA aici (conform art. 317 alin. (2) din Codul fiscal), pentru achizițiile intracomunitare de bunuri pe care le efectuează de la furnizori din UE – înregistrați în scop de TVA acolo. În această situație, societatea va comunica furnizorului un cod valid de TVA (chiar dacă este un cod special pentru achizițiile de bunuri din UE), locul achiziției de bunuri se mută în România, furnizorii vor emite factura în regim de taxare inversă către societate, adică emit factura fără TVA din țara lor, operațiunea devine taxabilă în România, se nasc obligații declarative și de plată către autoritățile fiscale române din partea cumpărătorului.

În acest sens, cumpărătorul are următoarele obligații:

- înregistrează factura fără TVA, în lei, utilizând cursul BNR valabil la data facturii (art. 290 alin. (2) din Codul fiscal);
- calculează TVA, fără zecimale, prin aplicarea procentului de TVA din România de 19% (sau 9% sau 5%) asupra valorii în lei stabilite anterior;
- înregistrează acest TVA în contabilitatea sa, incluzându-l în valoarea mărfii (371 = 446/TVA);

– la finalul lunii, completează și depune, până la data de 25 a lunii următoare, decontul special de TVA 301 (se completează „Secțiunea 1. Achiziții intracomunitare de bunuri taxabile – altele decât mijloacele de transport noi și produsele accizabile”) și Declarația VIES 390 (în care se alege simbol A), prin care raportează facturile de achiziții intracomunitare de bunuri și TVA aferentă; nu se depune Declarația 394, societatea nefiind înregistrată normal în scop de TVA (adică în conformitate cu art. 316 din Codul fiscal);

– până la aceeași dată, plătește către bugetul de stat TVA calculată în cursul lunii pentru achiziții intracomunitare.

Pe de altă parte, societatea trebuie să aibă în vedere cotele de TVA din statele membre de unde se aprovizionează cu bunuri, raportate la cotele de TVA din România (19%, 9% sau 5%).

Dacă în UE cotele de TVA sunt mai mari decât cotele din România, atunci mai bine plătește TVA în România, în cote mai mici, asumându-și obligațiile declarative lunare, după înregistrarea specială în scop de TVA.

Dacă în UE cotele de TVA sunt mai mici decât cotele din România, atunci mai bine plătește TVA în UE, pe factura furnizorului, fără să mai aibă obligații declarative și de plată către autoritățile române (până la plafonul de 10.000 euro anual).

Evident, la atingerea sau depășirea acestui plafon, societatea are obligația, oricum, de a se înregistra special în scop de TVA în România, intrând pe obligațiile declarative și de plată menționate mai sus.

Concluzie

Numai societatea poate decide cum consideră că este mai bine până la atingerea plafonului: de a nu se înregistra (și atunci nu are nimic de făcut față de Fiscul român) sau să opeze pentru înregistrare (și atunci are obligații declarative și de plată către Fiscul român).

Încasare în numerar cu chitanță de la persoană fizică

Sunt cazuri în care societățile comerciale efectuează tranzacții cu persoane fizice în mod ocazional (cum ar fi la vânzarea unui autovehicul).

Cu toate că nu livrează bunuri și nu prestează servicii către persoane fizice în mod regulat, ci întâmplător, se pune problema dacă aceste firme sunt obligate să se doteze cu aparate de marcat electronice fiscale.

Legiuitorul a stabilit că în astfel de situații nu se impune dotarea cu case de marcat, însă trebuie înțeleasă foarte bine noțiunea de „comerț ocazional”, astfel încât să se evite reconsiderarea respectivelor tranzacții ca neavând caracter întâmplător și de aici, consecințele negative de natură contravențională care apar pentru firma respectivă în lipsa casei de marcat.

Problemă fiscală

O societate care activează în domeniul producție vrea să vândă un autoturism ca urmare a schimbării parcului auto deținut unei persoane fizice. Aceasta poate să emită chitanță pentru încasarea facturii aferente vânzării?

Cadrul legal

Înțelegem că, dat fiind că societatea nu face comerț cu amănuntul, aceasta nu deține casă de marcat. În H.G. nr. 479/2003 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza

aparate de marcat electronice fiscale, la art. 4 se prevede:

„În sensul art. 1 alin. (1) din ordonanța de urgență, prin livrări de bunuri cu amănuntul și prestări de servicii direct către populație se înțelege acele activități desfășurate cu caracter permanent sau sezonier. **Nu intră în această categorie livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate oca-**

Case de marcat

zional, direct către populație, de către operatorii economici, alții decât comercianții cu amănuntul. Prin comerț ocazional se înțelege actele de comerț cu caracter întâmplător, efectuate pe durată limitată de timp cu ocazia unor târguri, saloane, sărbători cu caracter laic, expoziții cu vânzare, precum și livrările de bunuri către proprii angajați pentru uzul propriu.”

Concluzie

Dacă vânzarea autoturismului se încadrează în prevederile citate mai sus, atunci este în regulă ca so societatea să încaseze cu numerar și să emită chitanță.

De reținut

Este preferabil ca, în astfel de situații (dacă devin suficient de dese sau nu se încadrează în reglementările de mai sus, astfel încât să nu mai poată fi considerate ocazionale), persoana fizică, dacă nu poate plăti cu OP, să depună banii la bancă în contul societății (cu foaie de vărsământ).

Impozit nerezidenți la comision Booking pentru neplătitor de TVA

Foarte multe societăți comerciale care oferă servicii de cazare apelează la intermediari gen Booking, dar întâmpină dificultăți mari atunci când trebuie să factureze aceste servicii, din cauza comisionului care trebuie plătit societății de intermediere.

Majoritatea doresc să scurteze acest drum complicat și să factureze mai puțin cu comisionul care revine intermediarului, însă legislația fiscală nu permite acest lucru în baza principiului contabil al necompensării.

Asupra acestor aspecte m-am oprit în studiul de caz următor:

Problemă fiscală

O societate neplătitoare de TVA din România oferă cazare și are contract de comision cu booking Olanda și SUA pentru rezervare cazări în România. În această situație, ce obligații declarative și fiscale are societatea din România, din punctul de vedere al TVA?

Comision Booking Olanda

Cazările se facturează întotdeauna persoanelor care închiriază apartamentele respective prin site-ul booking.com, iar firma Booking.com emite facturi pentru comisionul de intermediere.

Aceste tranzacții reprezintă achiziții de servicii intracomunitare (firma de booking nefiind din România și făcând parte din UE) pentru care firma are obligația de a avea un cod special TVA pentru tranzacții UE.

Cadrul legal

Serviciilor de intermediere li se aplică regulă generală prevăzută la art. 278 alin. (2) din Codul fiscal. Locul prestării serviciilor achiziționate de la Booking.com Olanda este considerat a fi în România, locul în care beneficiarul are sediul activității economice.

Din punctul de vedere al TVA, aceste servicii sunt impozabile în România, fiind îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal.

Concluzie

Întrucât societatea nu este înregistrată în scop normal de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, pentru achiziția de servicii din UE (OLANDA) are următoarele obligații fiscale:

- să taxeze serviciul primit în România la o bază de impozitare formată din aplicarea cursului

valutar în vigoare la data emiterii facturii de către furnizorul intracomunitar asupra sumei în valută înscrise de către prestator în factura emisă;

- să achite efectiv bugetului de stat suma TVA rezultată din aplicarea cotei de TVA de 19% asupra bazei de impozitare calculate conform celor arătate ante-

TVA

rior, până pe data de 25 a lunii următoare emiterii facturii de către furnizorul din UE;

- să evidențieze factura primită în jurnalul pentru cumpărări întocmit pentru luna taxării bunului. Acest document de evidență fiscală trebuie întocmit de către beneficiarul din România chiar dacă nu este înregistrat în regim normal în scopuri de TVA;
- să raporteze fiscal operațiunea, utilizând codul de înregistrare special de TVA, prin formularul cod 390 VIES denumit „Declarație recapitulativă privind livrările/achizițiile/prestările intracomunitare”.

TAXE ȘI IMPOZITE

ACTUAL

Coordonator:

colectiv RENTROP & STRATON
Manager Departament Editorial:
Alexandra Simion

Manager produs: Delia Căldărăru
Director Creație-Producție:
Cristina Straton

Tehnoredactare: Simona Morărescu

Corectură: Elvira Panaitescu

Redacția: Bdul Națiunile Unite nr. 4,
Gemenii Center, sector 5, București;

Telefon: 021.317.25.87

E-mail: info@rs.ro; Internet: www.rs.ro

Correspondență: Ghișeu ext. 3 – O.P. 39,
sector 3, București

Publicație editată de:

RENTROP & STRATON

Senior Editor: George Straton

Director General: Octavian Breban

© 2018 – RENTROP & STRATON

ISSN: 1842-6220, ISSN-L: 1842-6220

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă, arhivată sau transmisă sub nicio formă și prin niciun fel de mijloace, mecanice sau electronice, fotocopiere, înregistrare audio sau video, fără permisiunea în scris din partea editorului. Autorii sau editorii nu sunt responsabili pentru nicio pierdere provocată vreunei persoane fizice sau juridice care acționează sau se abține de la acțiuni ca urmare a citirii materialelor publicate în această lucrare.

Raportarea serviciului achiziționat se efectuează cu simbolul S care reprezintă „achiziții intracomunitare de servicii”.

Pentru achiziții de servicii, exigibilitatea de taxă intervine la data emiterii facturii de către furnizorul din UE.

Raportarea prin formularul cod 390 VIES se va face până pe data de 25 a lunii următoare emiterii facturii de către furnizorul din UE;

– să raporteze serviciul achiziționat prin decontul de TVA cod 301 „Decont special de taxă pe valoarea adăugată”.

401 = 462

3) Înregistrarea încasării de la Booking.com:

512x = 462

4) Emiterea facturii către persoana fizică

411 = 704

5) Înregistrarea încasării facturii:

462 = 411

Deoarece societatea este neplătitoare de TVA, factura emisă de dumneavoastră pentru cazare nu conține TVA și nici nu aplicați prevederile Codului fiscal legate de scutirile prevăzute la art. 29

Comision Booking SUA

Cadrul legal

Așa cum am arătat, potrivit art. 278, alin. (2), locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană care primește serviciile își are stabilit sediul activității sale economice...”

Deci locul prestării serviciilor de intermediere este în România, persoana obligată la plata taxei fiind societatea din România conform alin. (1) și (2) de la art. 307 din Codul fiscal:

„(1) Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu, este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii, cu excepția cazurilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform alin. (2)-(6) și art. 331.

(2) Taxa este datorată de orice persoană impozabilă, inclusiv de către persoana juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317, care este beneficiar al serviciilor care au locul prestării în România conform art. 278 alin. (2) și care sunt furnizate de către o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul României sau nu

este considerată a fi stabilită pentru respectivele prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 266 alin. (2), chiar dacă este înregistrată în România conform art. 316 alin. (4) sau (6)”.

La pct.15 alin. (7) din Normele metodologice de aplicare se arată că serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de prestatori stabiliți în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți în afara Uniunii Europene sau, după caz, prestate de prestatori stabiliți în afara Uniunii Europene către beneficiari, persoane impozabile care sunt stabilite pe teritoriul României, urmează aceleași reguli ca și serviciile intracomunitare în ceea ce privește determinarea locului prestării și celelalte obligații impuse de prezentul titlu, dar nu implică obligații referitoare la declararea în declarația recapitulativă, conform prevederilor art. 325 din Codul fiscal, indiferent dacă sunt taxabile sau dacă beneficiază de scutire de taxă, și nici obligații referitoare la înregistrarea în scopuri de TVA specifice serviciilor intracomunitare prevăzute la art. 316 și 317 din Codul fiscal.

Important

Raportarea se efectuează în baza informațiilor preluate din jurnalul pentru cumpărări, până pe data de 25 a lunii următoare emiterii facturii de către furnizorul din UE. Tot până la acest termen se va face și plata TVA la bugetul de stat.

Declarațiile 301 și 390 se întocmesc numai în lunile în care aveți achiziții de bunuri/servicii din UE sau din afara UE.

Monografia contabilă de reflectare a operațiunii de cazare efectuate prin folosirea site-ului booking.com este următoarea:

1) Înregistrarea contravalorii serviciului primit prin factura emisă de Booking.com:

628 = 401

și concomitent înregistrarea TVA

635 = 446

2) „Achitarea” furnizorului Booking.com prin compensare, respectiv reținerea de către acesta a comisionului din suma totală încasată de la persoana fizică:

Concluzie

Astfel, beneficiarul serviciilor respective are obligația plății TVA potrivit prevederilor art. 307 alin. (2) efectuând plata prin mecanismul taxării inverse (4426 = 4427) potrivit prevederilor art. 326, alin. (2) din Codul fiscal, numai dacă este înregistrat în scopuri de TVA.

În cazul unui neplătitor de TVA, achizițiile de servicii din afara UE nu sunt servicii intracomunitare și beneficiarul (societatea românească) nu aplică taxarea inversă. Societatea nu are obligația înregistrării în scopuri de TVA, potrivit art. 317 din CF și nu întocmește Decont de TVA.

TAXE și IMPOZITE

Noutăți legislative și studii de caz

ACTUAL

Editorial

Sfârșitul corupției

Citesc un interviu cu Sorin Ovidiu Vântu, realizat în 2014:

„Reporter: – În 2009, spuneți, cu maximă aroganță, într-o intervenție la televiziunea proprie: «Întăriți-vă statul, domnilor!» Acum suntem în 2014, iar dvs. tocmai ați ieșit din închisoare. Unde ați greșit? Ați subestimat capacitatea statului de a se întări?”

Sorin Ovidiu Vântu: – Și eu mi-am pus întrebarea aceasta. Am subestimat capacitatea statului de la vremea aceea? Era deja un stat puternic? Iar răspunsul meu este nu. A început să devină un stat puternic în ultimul an. Dar până acum un an a fost un stat abuziv, nu puternic. Puterea se câștigă călcând peste cadavre. (...) DNA-ul a călcat peste cadavre și a ajuns o instituție extrem de puternică și onorabilă în același timp. Nu-mi vine să cred că eu am ajuns admiratorul Laurei Codruța Kövesi. Nu glumesc, nu e nicio ironie, e o realitate: **DNA-ul a fost principalul instrument folosit la întărirea autorității statului.**”

Citești și rămâi fără cuvinte, mai ales că afirmația vine din partea unui om care, în cadrul aceluiași interviu, recunoaște la un moment dat: „Dacă statul român m-ar fi prins cu tot ce am făcut, făceam pușcărie pe viață. Habar n-are statul ce-am făcut și pentru ce aș fi meritat să fac închisoare.”

Nu știu când o să mai aibă țara noastră o instituție așa cum a fost DNA-ul în ultimii ani, capabilă să scuture de una singură mafia politică și să dea societății o rază de speranță. Observați că deja e ceva timp de când n-am mai auzit de nicio arestare sonoră, marii corupți sunt lăsați acum în pace.

Sau – cine știe? – poate s-au lăsat ei de corupție.

Ion Jinga,
consultant fiscal

În această ediție:

SINTEZA LEGISLATIVĂ 2

Ce s-au mai gândit ai noștri guvernanți 3

PIERDERI FISCALE

PFA în pierdere. Se pot deduce contribuțiile sociale plătite în 2017? 4

JOCURI DE NOROC

În atenția organizatorilor de jocuri de noroc! Când se depune declarația lunară, conform Ordinului nr. 179/2018? 4

DEDUCTIBILITATE CHELTUIELI

Firma își trimite angajații la un concert. Cheltuielile sunt avantaje de natură salarială? 5

Probleme practice care apar la decontarea transportului angajaților la locul de muncă 6

TVA

Factura de la un furnizor din UE nu are cod de TVA. Cum se completează Declarația 390? 7

Tratamentul fiscal al achizițiilor de servicii în state non-UE 9

Ce obligații are o societate neînregistrată în scop de TVA dacă achiziționează servicii intracomunitare? 11

CASE DE MARCAT

Ce obligații aveți dacă utilizați case de marcat fiscale. Situații speciale 10

ÎMPRUMUTURI, DOBÂNZI, DECONTĂRI

E legal ca o societate să acorde împrumut fără dobândă unei societăți afiliate? 12

Sinteză legislativă

Actul normativ: O.A.N.A.F. nr. 2.093/ 2018 pentru aprobarea procedurilor privind definitivarea impozitului anual pe veniturile realizate de persoanele fizice, precum și a modelului și conținutului unor formulare.

Publicat în: Monitorul Oficial nr. 745 din data de 29.08.2018.

Data intrării în vigoare: 29 august 2018

Cui se adresează: persoanelor fizice care au obținut în anul 2017 venituri pentru care impozitul se regularizează de organul fiscal

Ce prevede: Ordinul aprobă „Procedura de stabilire a impozitului anual pe veniturile realizate de persoanele fizice și de emitere a deciziilor de impunere anuală”, „Procedura privind stabilirea sumei reprezentând până la 2% din impozitul pe venitul anual datorat pentru susținerea entităților nonprofit/unităților de cult și a cheltuielilor admise cu bursele private, acordate potrivit legii” și modelele deciziilor de impunere, respectiv formularele:

- 250 „Decizie de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice”, cod 14.13.02.13/a, și
- 251 „Decizie de impunere anuală pentru veniturile realizate din străinătate de persoanele fizice”, cod 14.13.02.13/5a.

Stabilirea impozitului pe venitul/câștigul net anual impozabil datorat și regularizarea acestuia cu plățile anticipate datorate de contribuabili **pentru anul 2017** se efectuează de organul fiscal central competent. Organul fiscal determină impozitul pe venitul/câștigul net anual impozabil datorat pentru anul 2017, pe fiecare sursă de venit, emite și transmite decizia de impunere anuală **până la data de 30 octombrie 2018**.

În cazul în care după verificarea de către organul fiscal a coerenței date-

lor **se constată neconcordanțe între sumele declarate de contribuabili și cele existente în evidența fiscală**, inclusiv nedeclararea unei surse de venit, organul fiscal notifică contribuabilii privind aceste aspecte. În situația în care contribuabilii se prezintă în termenul indicat în notificare, compartimentul de specialitate clarifică neconcordanțele împreună cu aceștia, prin înregistrarea unei declarații rectificative, dacă este cazul. În situația în care contribuabilii nu se prezintă în termenul indicat de organul fiscal, stabilirea sumelor datorate se face de către compartimentul de specialitate, prin estimarea bazei de impozitare, potrivit art. 106 alin. (2) lit. a) din Codul de procedură fiscală. **Contribuabilii care nu au depus declarația de impunere anuală** vor primi notificare privind nedeplinirea la termen a declarației de impunere. Dacă aceste persoane nu depun declarația de impunere anuală în termen de 15 zile de la data comunicării notificării, organul fiscal stabilește din oficiu impozitul pe venit, potrivit prevederilor legale.

Vezi problema fiscală – PFA în pierdere. Se pot deduce contribuțiile sociale plătite în 2017?, pag. 4

Actul normativ: O.G. nr. 18/2018 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Publicat în: Monitorul Oficial nr. 755 din data de 31.08.2018

Data intrării în vigoare: 03 septembrie 2018

Cui se adresează: organizațiilor fără scop patrimonial care sunt beneficiari ai sponsorizărilor și mecenatelor, ai sumelor redirecționate în baza titlului IV din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal și ai sumelor primite de la bugetul general consolidat al statu-

lui în condițiile O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații.

Ce prevede: Prin acest ordin sunt aduse completări Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea și Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații. Conform modificărilor aduse, Ministerul Finanțelor Publice, prin aparatul de inspectie economico-financiară, va efectua controlul:

- modului de respectare a utilizării mijloacelor financiare și a bunurilor materiale primite de beneficiarii sponsorizărilor și mecenatelor, în scopul pentru care au fost transferate prin contractele încheiate conform Legii nr. 32/1994;
 - privind fundamentarea, acordarea și justificarea sumelor primite de la bugetul general consolidat al statului în condițiile O.G. nr. 26/2000.
- De asemenea, aparatul de inspectie fiscală din cadrul M.F.P. va efectua controlul modului de respectare a utilizării fondurilor primite de beneficiarii sumelor redirecționate în baza Titlului IV – Impozit pe venit din Codul fiscal, în scopul pentru care au fost înființați sau funcționează.

Actul normativ: O.P.O.N.J.N. nr. 179/2018 privind aprobarea modelului de declarație lunară, sub forma unui formular-tip, pentru veniturile realizate de organizatorii jocurilor de noroc care desfășoară activități de jocuri de noroc potrivit art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc.

Publicat în: Monitorul Oficial nr. 764 din data de 05.09.2018.

Data intrării în vigoare: 05 septembrie 2018.

Cui se adresează: organizatorilor de jocuri de noroc

Ce prevede: Ordinul aprobă modelul de declarație lunară, sub forma unui formular-tip, pentru veniturile realizate de organizatorii de jocuri de noroc care desfășoară activități de jocuri de noroc potrivit art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, respectiv:

1. Declarația lunară privind veniturile realizate de organizatorii de jocuri de noroc tip slot-machine pentru luna anul
2. Declarația lunară privind veniturile realizate de organizatorii de jocuri de noroc tip loto și videoloteerie pentru luna anul

3. Declarația lunară privind veniturile realizate de organizatorii de jocuri de noroc caracteristice cazinourilor pentru luna . . . anul

4. Declarația lunară privind veniturile realizate de organizatorii de jocuri de noroc tip cluburi de poker și turnee de poker pentru luna anul

5. Declarația lunară privind veniturile realizate de organizatorii de jocuri de noroc tip festivaluri de poker pentru luna Anul

6. Declarația lunară privind veniturile realizate de organizatorii de jocuri de noroc tip bingo desfășurate în săli de joc pentru luna anul

7. Declarația lunară privind veniturile realizate de organizatorii de jocuri de noroc tip pariuri și jocuri bingo organizate prin intermediul rețelelor de televiziune pentru luna anul

8. Declarația lunară privind veniturile realizate de organizatorii de jocuri de noroc la distanță pentru luna anul

9. Declarația lunară privind veniturile realizate de organizatorii de jocuri de noroc tip tombolă pentru luna anul

Vezi problema fiscală – În atenția organizatorilor de jocuri de noroc! Când se depune declarația lunară, conform Ordinului nr. 179/2018?, pag. 4

Ce s-au mai gândit ai noștri guvernanți?!

Dividende la nevoie, din profituri trimestriale

Mai e puțin timp până când Legea privind repartizarea anticipată a dividendelor se va putea pune efectiv în practică, mai exact, imediat după închiderea rezultatelor fiscale ale trimestrului 3 al acestui an, firmele vor putea distribui dividende din profitul contabil net al anului curent.

În urma publicării în Monitorul Oficial a Legii nr. 163 privind modificarea Legii contabilității și a Legii societăților comerciale, dorința acționarilor de a retrage de mai multe ori pe an bani din casieria firmei pe care o finanțează a devenit realitate.

Această lege le dă posibilitatea firmelor să distribuie dividende trimestrial, și nu doar o dată pe an, după aprobarea situațiilor financiare anuale – așa cum era până la adoptarea legii. Sub formă de dividende, acționarii pot scoate bani din casierie de

mai multe ori, dar în limita profitului net contabil realizat în trimestrul respectiv.

De reținut că repartizarea profitului pentru dividende în cursul anului se face pe baza situațiilor financiare interimare aprobate de adunarea generală a acționarilor sau asociaților, iar sumele aferente repartizărilor interimare de dividende se înregistrează în contabilitate și se reflectă în situațiile financiare interimare drept **creanțe** față de acționari, respectiv asociați.

Regularizarea sumelor repartizate în cursul exercițiului financiar trebuie să aibă loc după aprobarea situațiilor financiare anuale. Dividendele repartizate și plătite în plus în cursul anului se restituie în termen de 60 de zile de la data aprobării situațiilor financiare anuale.

Obligația de restituire intervine pentru persoanele care au încasat dividende trimestrial, iar conducerea societății are sarcina de a urmări recu-

perarea acestor sume și de a dispune măsurile care se impun în acest scop. Așadar, oportunități de fructificat pentru contribuabilii care repartizează dividende în anul 2018, întrucât începând cu luna octombrie acestea se pot plăti și în avans, adică în fiecare trimestru în care au realizat profit, și nu doar o dată pe an. De asemenea, se menține cota de 5% a impozitului care trebuie reținut la sursă.

Sunt și multe opinii împotriva repartizării anticipate a dividendelor, bazate pe ideea că acționarii, în goana lor după dividende în funcție de nevoile financiare de moment, vor crea presiuni asupra administratorilor și contabililor pentru a organiza contabilitatea astfel încât trimestrul respectiv să se încheie cu profit, deși realitatea economică și contabilă este alta. Această situație va genera pierderi financiare greu de recuperat, va duce în timp la erodarea capitalului investit, uneori chiar la falimentul firmei.

→ vezi actul normativ O.A.N.A.F. nr. 2.093/2018 (pag. 2)

PFA în pierdere. Se pot deduce contribuțiile sociale plătite în 2017?

Problemă fiscală

O persoană fizică autorizată a realizat pierdere în anul 2017. În Declarația unică nu a înscris contribuțiile sociale plătite în anul 2017. Având în vedere că a înregistrat pierdere, cum se vor mai deduce aceste sume plătite? Se reportează?

Cadrul legal

Conform art. 75 din Codul fiscal în vigoare în anul 2017, organul fiscal competent are obligația recalculării venitului net anual/pierderii nete anuale, determinat/determinată în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, stabilit/stabilită potrivit Declarației privind venitul realizat, prin deducerea din venitul net anual a contribuțiilor sociale obligatorii datorate, potrivit prevederilor titlului V – Contribuții sociale obligatorii.

În conformitate cu prevederile art. 118 din Codul fiscal valabil în 2017, venitul net anual impozabil pentru veniturile din activități independente se stabilește de organul fiscal competent pe fiecare sursă prin

deducerea din venitul net anual a pierderilor fiscale reportate.

Pct. 11.3. din Procedura de stabilire a impozitului anual pe veniturile realizate de persoanele fizice și de emiteri a deciziilor de impunere anuală, aprobată prin O.A.N.A.F. nr. 2.093/2018, stabilește că, în cazul în care, în anul de impunere, contribuabilii înregistrează pierderi din activități independente, cedarea folosinței bunurilor, activități agricole, silvicultură și piscicultură, pentru care venitul net se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, contribuțiile sociale obligatorii datorate potrivit prevederilor titlului V din Codul fiscal, alocate corespunzător fiecărei surse de venit, majorează pierderea netă anuală, înregistrată pe fiecare sursă.

Pierderi fiscale

Important

Contribuțiile sociale obligatorii datorate în anul 2017 potrivit prevederilor titlului V din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, în vigoare în anul 2017, vor majora pierderea netă anuală aferentă acestui an.

De reținut!

Pierderea fiscală anuală înregistrată pe fiecare sursă din activități independente se reportează și se compensează de către persoana fizică cu venituri obținute din aceeași sursă de venit din următorii 7 ani fiscali consecutivi.

Regulile de reportare a pierderilor sunt următoarele:

- a) reportul se efectuează cronologic, în funcție de vechimea pierderii, în următorii 7 ani consecutivi;
- b) dreptul la report este personal și netransmisibil;
- c) pierderea reportată, necompensată după expirarea perioadei prevăzute la lit. a), reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.

→ vezi actul normativ O.P.O.N.J.N. nr. 179/2018 (pag. 3)

În atenția organizatorilor de jocuri de noroc! Când se depune declarația lunară, conform Ordinului nr. 179/2018?

Problemă fiscală

Noul model de declarație lunară pentru veniturile realizate de organizatorii jocurilor de noroc se va depune în octombrie pentru luna septembrie sau începând cu declarația pentru luna octombrie cu termen de depunere în luna noiembrie 2018?

Jocuri de noroc

Cadrul legal

Ordinul nr. 179/2018 a intrat în vigoare la data de 05 septembrie 2018.

Conform art. I alin. (2) din ordin, declarația lunară aprobată prin acest ordin va fi depusă la Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc pe suport hârtie sau în format digital, semnat electronic, până la data de 10 a lunii pentru luna precedentă.

Important!

Începând cu data de 5 septembrie 2018 se abrogă Ordinul președintelui Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc nr. 239/2015 privind aprobarea modelului de declarație lunară, sub forma unui formular-tip, pentru

veniturile realizate de organizatorii jocurilor de noroc, care desfășoară activități de jocuri de noroc potrivit art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc.

De reținut

Declarațiile în noul format astfel cum au fost aprobate prin Ordinul nr. 179/2018 se depun începând cu luna octombrie 2018, până la data de 10 a acesteia, pentru luna septembrie 2018.

Firma își trimite angajații la un concert. Cheltuielile sunt avantaje de natură salarială?

Există numeroase firme care intenționează să deconteze pentru propriii salariați anumite cheltuieli de divertisment, dar evită să facă acest lucru din motive fiscale, de teama reconsiderării de către Fisc a sumelor avansate drept avantaje de natură salarială pentru care trebuie să plătească impozit pe venit și contribuții sociale.

În ceea ce privește deductibilitatea cheltuielilor de această natură la calculul rezultatului fiscal, în condițiile în care sunt considerate avantaje de natură salarială, vor fi deductibile integral.

Pentru a înțelege mai bine aceste aspecte fiscale, vă prezentăm următorul studiu de caz:

Problemă fiscală

În luna august, administratorul societății X hotărăște să deconteze cheltuielile salariaților și familiilor acestora pentru festivalul Untold Cluj Napoca. Se decontează taxa de intrare (biletele) pentru fiecare, cazarea și masa servită. Pentru masă și cazare s-a întocmit factura fiscală. Cum sunt tratate aceste cheltuieli? Sunt cheltuielile de natură salarială? Unitatea este plătitoare de impozit pe profit.

Cadrul legal

Codul fiscal definește avantajele impozabile drept orice foloase primite de angajat de la terți sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relații contractuale între părți, după caz, cu excepția celor identificate în mod expres drept neimpozabile potrivit alin. (4) al art. 76 din Codul fiscal. Așadar, orice alte bunuri sau servicii acordate gratuit, altele decât cele care pot fi încal-

drate drept neimpozabile potrivit Codului fiscal, vor fi supuse impozitului pe salarii și, după caz, contribuțiilor sociale obligatorii.

Acesta va fi și cazul decontării parțiale sau totale a costului unor servicii pentru salariați, precum cele analizate. În acest sens, potrivit art. 76 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, avantajele primite în legătură cu o activitate dependentă includ, printre altele, și cazarea, hrana, precum și alte bunuri

Deductibilitate cheltuieli

sau servicii oferite gratuit salariaților sau la un preț mai mic decât prețul pieței. Normele metodologice pentru aplicarea art. 78 din Codul fiscal prevăd la pct.14 că venitul brut lunar din salarii reprezintă totalitatea veniturilor realizate într-o lună conform art. 76 alin. (1)-(3) din Codul fiscal de o persoană fizică, pe fiecare loc de realizare, indiferent de denumirea acestora sau de forma sub care sunt acordate.

Important!

Avantajele acordate angajaților se evaluează conform pct. 12 din Normele metodologice pentru aplicarea art. 76 din Codul fiscal și se impozitează în luna în care au fost primite prin cumulare cu celelalte venituri salariale primite de salariat în luna respectivă. Drepturile salariale/veniturile în natură, precum și avantajele în natură primite cu titlu gratuit sunt evaluate la prețul pieței la locul și data acordării avantajului.

Contravaloarea avantajelor de natura celor analizate oferite angajaților se includ așadar în venitul brut din salarii în scop fiscal și se impozitează potrivit prevederilor art. 78 din Codul fiscal. În această situație, documentele referitoare la calculul contravalorii avantajelor se vor anexa la statul de plată, obligațiile fiscale reflectându-se în Formularul 112 Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe

venit și evidența nominală a persoanelor asigurate.

Din punctul de vedere al contribuțiilor sociale obligatorii, aceste avantaje acordate vor fi supuse tuturor contribuțiilor calculate în raport cu veniturile din salarii.

La nivelul angajatorului, potrivit art. 25 din Codul fiscal, cheltuielile cu

salariile și cele asimilate salariilor astfel cum sunt definite potrivit Titlului IV sunt cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal, cu excepția celor deductibile limitat sau nedeductibile reglementate la alin. (3) și (4) ale aceluiași articol, indiferent de regimul fiscal aplicabil acestora la nivelul persoanei fizice.

Concluzie

Cheltuielile de natura celor analizate, suportate de angajator, prezintă avantaje impozabile supuse impozitului pe salarii și contribuțiilor sociale obligatorii, fiind deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal.

Probleme practice care apar la decontarea transportului angajaților la locul de muncă

Deși Codul fiscal nu mai face referire expresă la deductibilitatea cheltuielilor cu transportul salariaților la și de la locul de muncă, există totuși o prevedere legală conform căreia, în anumite condiții, respectivele cheltuieli pot fi deduse integral la calculul rezultatului fiscal.

În ceea ce privește încadrarea lor ca avantaje de natură salarială, vom vedea în exemplul de mai jos situațiile și reglementările menționate de Codul fiscal pentru a se evita încadrarea în aceste categorii pentru care se datorează impozite și contribuții.

Totodată, vom analiza în ce măsură este deductibilă taxa pe valoarea adăugată din facturile furnizorilor emise pentru decontarea serviciilor de transport al salariaților.

Problemă fiscală

O societate asigură transportul angajaților la locul de muncă prin intermediul unei firme de transport (microbuze) și abonamente mijloace în comun (metrou etc.). Societatea are lunar factură pentru contravaloarea transportului de persoane. Angajaților nu se rețin bani pentru transport. Pentru determinarea rezultatului fiscal, aceste cheltuieli au fost considerate cheltuieli deductibile, acestea fiind cheltuieli efectuate în scopul desfășurării activității economice. Cheltuiela cu transportul angajaților nu se regăsește în cadrul cheltuielilor sociale. În contractele individuale de muncă nu se pot stabili moduri de decontare, angajații nefiind implicați în plata transportului. Această cheltuială nu a fost regăsită în categoria cheltuielilor sociale în limita unei cote de până la 5% aplicate asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, potrivit Codului muncii.

Cum se încadrează aceste cheltuieli? Se contabilizează în contul 624 sau în contul 6458 „Cheltuieli sociale”? TVA aferentă acestor facturi este deductibilă? Dacă se încadrează la cheltuieli sociale, în baza de calcul se ia în considerare doar contul 641, sau contul 641 și contul 645?

Deductibilitate cheltuieli

Cadrul legal

Conform art. 76 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal și art. 142 lit. b), nu se cuprinde în baza de calcul al impozitului pe veniturile din salarii și contribuțiilor sociale obligatorii contravaloarea transportului la și de la locul de muncă al salariatului, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă.

De reținut!

Pentru a nu fi considerate avantaj de natură salarială, decontarea transportului de la domiciliu la locul de muncă și de la locul de muncă la domiciliu, precum și modalitatea concretă de decontare/acordare trebuie să fie prevăzute în contractual de muncă (colectiv sau individual). În situația în care transportul se asigură de societate prin intermediul unei societăți de transport, se menționează modalitatea de efectuare a transportului.

În baza art. 76 alin. (4) lit. g) și art. 142 lit. f), nu se consideră avantaj de natură salarială contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul între localitatea în care angajații își au reședința și localitatea unde se află locul de muncă al acestora, pentru situațiile în care nu se asigură locuință sau nu se suportă contravaloarea chiriei, conform legii. În acest caz, nu este necesar ca decontarea cheltuielilor să se regăsească în contractul de muncă.

Concluzie

În situația în care acordarea transportului între domiciliu și locul de muncă se regăsește în contractul colectiv de muncă sau în regulamentul intern, cheltuielile sunt deductibile în limita de 5%, aplicată asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului conform art. 25 alin. (3) lit. b) pct. 4 din Codul fiscal („4. alte cheltuieli cu caracter social efectuate în baza contractului colectiv de muncă sau a unui regulament intern”). Limita se aplică asupra „valorii cheltuielilor cu salariile personalului, potrivit Codului muncii” respectiv sumele înregistrate în contul 641 „Cheltuieli cu salariile personalului”.

Important!

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, aceasta nu este deductibilă pentru că nu este efectuată în folosul unor operațiuni care dau drept de deducere conform art. 297 alin. (4) din Codul fiscal, ci în folosul personal al salariaților.

Conform art. 271 alin. (4) și (5) din Codul fiscal, sunt asimilate prestării de servicii efectuate cu plată următoarele:

- a) utilizarea bunurilor, altele decât bunurile de capital, care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau de către personalul acesteia ori pentru a fi puse la dispoziție, în vederea utilizării în mod gratuit, altor persoane, pentru alte scopuri decât desfășurarea activității sale economice, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial, cu excepția bunurilor a căror achiziție face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 298;
- b) serviciile prestate în mod gratuit de către o persoană impozabilă pentru uzul propriu sau al personalului acesteia ori pentru uzul altor persoane, pentru alte scopuri decât desfășurarea activității sale economice.

Nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată, fără a se limita la aceasta, operațiuni precum:

- a) utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile sau prestarea de servicii în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, mecenat sau protocol, în condițiile stabilite prin normele metodologice;
- b) serviciile prestate în mod gratuit în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor sau, mai general, în scopuri legate de desfășurarea activității economice, în condițiile stabilite prin Normele metodologice.

Cheltuielile cu transportul salariaților de la domiciliu la locul de muncă nu sunt considerate în scopuri legate de desfășurarea activității economice, Normele metodologice date în aplicarea acestui articol stabilind că „nu se încadrează în această categorie orice gratuități acordate propriilor angajați sau altor persoane, dacă nu există nicio legătură cu desfășurarea în condiții optime a activității economice, cum sunt: cotele gratuite de energie electrică acordate persoanelor pensionate din sectorul energiei electrice, abonamentele de transport acordate gratuit pentru diverse categorii de persoane și altele de aceeași natură.”

Factura de la un furnizor din UE nu are cod de TVA. Cum se completează Declarația 390?

Există cazuri în care pe facturile primite de la furnizorii din state membre UE nu este menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA. În aceste condiții, firmele cumpărătoare din România sunt puse în dificultate în momentul înregistrării acestor facturi, dar mai ales în momentul declarării achizițiilor respective de bunuri sau servicii în declarația recapitulativă 390. Teama contabililor respectivelor firme este oarecum justificată, dar există reglementări legale privind raportarea acestor operațiuni chiar și în absența anumitor elemente din facturi, cum ar fi codul de TVA al furnizorului.

Despre modul în care trebuie aplicat mecanismul taxării inverse pentru astfel de operațiuni și despre declararea în formularul 390, vă supunem atenției în studiul de caz următor:

TVA

Problemă fiscală

Societatea plătește către o firmă din Germania serviciul de consultanță pentru obținere contracte. Factura a fost emisă fără TVA de către o firmă de consultanță. Pe factură apare cota TVA de 19%, însă pe factură nu este un cod de TVA.

Cum se procedează, se aplică taxare inversă?

Cum se declară în 390 dacă nu are cod TVA?

Unde se pot verifica aceste firme?

Cadrul legal

Serviciul prestat de către societatea din Germania reprezintă pentru societatea B din România o achiziție intracomunitară de servicii, impozabilă în România prin aplicarea regimului de taxare inversă materializat prin formula contabilă 4426 = 4427. Pentru această achiziție sunt aplicabile prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal conform cărora locul prestării se consideră a fi locul unde este stabilit beneficiarul acestor servicii. Suma TVA astfel datorată bugetului de stat se determină prin aplicarea cotei standard TVA 19% asupra unei baze de impozitare a TVA determinate în lei, prin utilizarea cursului valutar al B.N.R. în vigoare la data emiterii facturii de către prestatorul din Germania. Data emiterii facturii de către firma din Germania (A) este data exigibilității TVA.

Important

Aplicarea regimului de taxare inversă trebuie evidențiată atât în jurnalul pentru cumpărări, corespunzător rulajului debitor al contului 4426, cât și în jurnalul pentru vânzări, corespunzător rulajului creditor al contului 4427.

De reținut!

Valoarea în lei a serviciilor se raportează la următoarele rânduri din

decontul de TVA cod 300 aprobat prin O.A.N.A.F. nr. 591 din 27 ianuarie 2017 pentru aprobarea modelului și conținutului Formularului (300) „Decont de taxă pe valoarea adăugată”, publicat în M.Of. nr. 94 din 1 februarie 2017:

– la rândul 7 denumit „Achiziții de bunuri, altele decât cele de la rd. 5 și 6, și achiziții de servicii pentru care beneficiarul din România este obligat la plata TVA (taxare inversă)”, cu report la rândul 7.1 „Achiziții de servicii intracomunitare pentru care beneficiarul este obligat la plată TVA (taxare inversă)”. Suma TVA se preia din rulajul creditor al contului 4427;

– rândul 18 „Achiziții intracomunitare de bunuri pentru care cumpărătorul este obligat la plata TVA (taxare inversă)”, cu report la rândul 18.1 „Achiziții intracomunitare pentru care cumpărătorul este obligat la plata TVA (taxare inversă), iar furnizorul este înregistrat în scopuri de TVA în statul membru din care a avut loc livrarea”. Suma TVA se preia din rulajul debitor al contului 4426.

De asemenea, valoarea în lei a serviciilor se raportează și prin Declarația recapitulativă cod 390 VIES, cu simbolul S. Raportarea se efectuează prin această declarație, chiar dacă:

– în factura emisă, prestatorul nu a înscris codul său de înregistrare în scopuri de TVA emis de către autoritatea fiscală din Germania;

– acest cod nu se regăsește în contractul încheiat sau în orice alt document primit pe parcursul negocierilor;

– acest cod nu este comunicat de către prestator, deși i s-a solicitat de către beneficiar.

Modul de raportare a achiziției de servicii efectuate este reglementat prin O.P.A.N.A.F. nr. 591 din 3 februarie 2016 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (390 VIES) „Declarație recapitulativă privind livrările/achizițiile/prestările intracomunitare”, la secțiunea „Modul de completare a declarației recapitulative” pentru Coloana „Cod operator intracomunitar” se completează astfel:

– în cazul achizițiilor intracomunitare de servicii (S) – codul de identificare în scopuri de TVA din alt stat membru atribuit prestatorului sau, după caz, doar codul statului membru în care este stabilit prestatorul serviciilor, în cazul în care prestatorul nu este identificat în scopuri de TVA, dar există indicii suficiente pentru a considera că este o persoană impozabilă.”

Concluzie

Raportarea operațiunii se efectuează prin înscrierea în Declarația cod 390 a denumirii prestatorului și a codului său de țară.

Atenție!

În luna octombrie beneficiați de o nouă ediție a
«Caietului contabilului profesionist. 50 de soluții fiscale».
 Această lucrare este un CADOU dedicat în exclusivitate dvs.,
 în calitate de abonat la publicația TAXE ȘI IMPOZITE ACTUAL!

Tratamentul fiscal al achizițiilor de servicii din state non-UE

Despre achizițiile intracomunitare de servicii s-a cam tot vorbit, însă cele din afara UE, cu toate că sunt foarte prezente în economia românească, au fost mai puțin analizate din punct de vedere fiscal-contabil.

Prin exemplul de mai jos ne dorim să vă demonstrăm că tratamentul fiscal al achizițiilor de servicii din state non UE este foarte asemănător cu cel al achizițiilor intracomunitare de servicii, bineînțeles exceptând obligațiile de raportare în declarația recapitulativă 390, respectiv în cea informativă – 394.

Veți descoperi faptul că locul prestării serviciilor, la fel ca și în cazul achizițiilor intracomunitare, este determinant în ceea ce privește calificarea unei operațiuni drept impozabilă sau neimpozabilă în România.

De asemenea, vă vom prezenta și înregistrările contabile ocazionate de achiziția unor servicii dintr-un stat non UE (Republica Moldova).

Problemă fiscală

O societate românească plătitoare de TVA și impozit pe profit, primește de la o societate din Republica Moldova o factură de prestări servicii (anunțuri de angajare în Republica Moldova). Societatea din Republica Moldova a întocmit factura fără TVA. Este corect întocmită această factură din punctul de vedere al TVA? Cum înregistrează societatea din România această factură?

Cadrul legal

Pentru serviciul prestat de societatea din Republica Moldova către societatea din România se aplică regula generală B 2 B, respectiv alin (2) al art. 278 din Codul fiscal:

„ART. 278 – Locul prestării de servicii

(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde reside persoana care primește serviciile își are stabilit sediul activității sale economice. Dacă serviciile sunt furnizate către un sediu fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât cel în care persoana își are sediul activității sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix al persoanei care primește serviciile. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabilă care

primește aceste servicii își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.”

Locul de prestare a serviciilor este în România, locul în care societatea care primește serviciile își are stabilit sediul activității economice. Astfel, plata TVA se va face de către societate așa cum această obligație este reglementată la alin (2) al art. 307 din Codul fiscal:

„ART. 307 – Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România

(2) Taxa este datorată de orice persoană impozabilă, inclusiv de către persoana juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317, care este beneficiar al serviciilor care au locul prestării în România conform art. 278 alin. (2) și care sunt furnizate de către o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul României sau nu este considerată a fi stabilită pentru respective-

TVA

le prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 266 alin. (2), chiar dacă este înregistrată în România conform art. 316 alin. (4) sau (6)”.

De reținut!

Se poate spune că sunt aplicabile aceleași reguli ca și la achiziția de servicii intracomunitare, cu excepția faptului că societatea nu are obligația declarării în Declarația recapitulativă 390 VIES.

În condițiile în care societatea este înregistrată ca plătitoare de TVA conform art. 316 din Codul fiscal este obligată la plata TVA prin mecanismul taxării inverse:

628	=	401
426	=	4427

și declararea acestei achiziții în Decontul 300 TVA.

„ART. 326 – Plata taxei la buget (1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 323 și 324. (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), persoana impozabilă înregistrată conform art. 316 va evidenția în decontul prevăzut la art. 323, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile stabilite la art. 297 – 301, taxa aferentă achizițiilor intracomunitare, bunurilor și serviciilor achiziționate în beneficiul său, pentru care respectiva persoană este obligată la plata taxei, în condițiile prevăzute la art. 307 alin. (2)-(6).”

Concluzie

Este corectă întocmirea facturii fără TVA de către furnizorul din Republica Moldova pentru serviciul prestat.

Ce obligații aveți dacă utilizați case de marcat fiscale. Situații speciale

După cum știți, potrivit O.U.G. nr. 28/1999, operatorii economici care încasează, integral sau parțial, cu numerar sau prin utilizarea cardurilor de credit/debit sau a substitutelor de numerar, contravaloarea bunurilor livrate cu amănuntul, precum și a prestațiilor de servicii efectuate direct către populație sunt obligați să utilizeze aparate de marcat electronice fiscale.

Până acum, încasările realizate cu aparatele de marcat nu se puteau urmări de către ANAF decât în baza declarațiilor fiscale depuse de contribuabili și cu ocazia inspecțiilor fiscale efectuate.

În vederea realizării supravegherii și monitorizării aparatelor de marcat electronice fiscale, operatorii economici au obligația de a asigura conectarea la distanță a aparatelor de marcat electronice fiscale, în vederea transmiterii de date fiscale către Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Cum se fiscalizează noile case de marcat la punctele de lucru? Ce facilitate fiscală au microîntreprinderile care se dotează cu case de marcat? Care sunt documentele ce trebuie întocmite cu ocazia schimbării aparatelor de marcat electronice? Sunt întrebări la care veți găsi răspunsul în studiul de caz prezentat mai jos:

Problemă fiscală

O societate neplătitoare de TVA prestează servicii către persoane fizice. Are casă de marcat la sediu. Începând cu 30 septembrie va deschide un punct de lucru și decide mutarea activității la acel punct de lucru.

1. Cum se procedează cu noua casă de marcat? Se achiziționează și se fiscalizează direct pe punctul de lucru sau mai întâi trebuie mutată actuala casă de marcat la punctul de lucru și ulterior schimbată?
2. Ce documente sunt necesare în acest sens?
3. Valoarea noii case de marcat se scade din baza impozabilă a impozitului pe venit micro?

Casa de marcat de la sediu a fost cumpărată în 2008. Ce face societatea cu vechea casă de marcat? Care este baza legală?

Cadrul legal

Trebuie achiziționată și fiscalizată noua casă de marcat cu jurnal electronic, având în vedere că potrivit O.U.G. nr. 91/2014, începând cu data de 1 august 2018, operatorii economici care au calitatea de contribuabili mici, potrivit dispozițiilor legale, au obligația de a utiliza numai case de marcat cu jurnal electronic (doar aplicarea sancțiunilor a fost amânată până la 1 noiembrie 2018 prin O.U.G. nr. 44/2018).

Ca atare, vechea casă de marcat de la sediul societății va fi defiscalizată,

prin predarea memoriei fiscale la organul fiscal unde a fost înregistrată casa de marcat (de la sediu, în acest caz) împreună cu documentația aferentă (proces-verbal de predare, cartea de intervenții, registrul special, declarația de instalare, adresă număr ordine etc.) și anularea numărului de ordine alocat de la Direcția Generală Regională de Finanțe Publice.

Concomitent, se va proceda la fiscalizarea noii case de marcat cu jurnal electronic la punctul de lucru, prin depunerea la organul fiscal sau direct prin SPV (spațiul privat virtual) a Formularului C801 – Cerere de atri-

Case de marcat

buire a numărului de ordine din Registrul de evidență a aparatelor de marcat electronice fiscale instalate în județ/municipiul București sau a numărului unic de identificare din aplicația informatică a ANAF.

De reținut!

La această cerere se anexează, în copie conformă cu originalul, factura și documentul de plată care atestă achiziționarea aparatului de marcat electronic fiscal, contractul de vânzare-cumpărare cu plata în rate sau, după caz, contractul de leasing financiar cu clauză expresă privind transferul dreptului de proprietate asupra casei de marcat la sfârșitul contractului, procesul-verbal de sigilare a memoriei fiscale și a aparatului de marcat electronic fiscal, actul de identitate a reprezentantului legal înscris în cerere, precum și actul de identitate cu care se legitimează împuternicitul, dacă este cazul, certificatul de garanție al aparatului de marcat electronic fiscal. La toate acestea se anexează și declarația pe proprie răspundere privind adresa de la locul unde va fi instalat aparatul de marcat electronic fiscal (la punctul de lucru) și împuternicirea, în original, dacă este cazul.

În baza acestei cereri C_801 se eliberează un certificat de atribuire a numărului unic de identificare a aparatelor de marcat electronice fiscale, care este înscris de către tehnicianul de service în memoria fiscală a aparatului de marcat electronic fiscal la instalarea casei de marcat.

Important

În luna punerii în funcțiune a noii case de marcat, valoarea de achiziție a acestuia se deduce (se scade) din baza impozabilă a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor conform art. 53 alin. (3) din Codul fiscal și pct. 5 alin. (3) din Normele metodologice de aplicare.

Ce obligații are o societate neînregistrată în scop de TVA dacă achiziționează servicii intracomunitare?

Firmă neînregistrată în scopuri de TVA și totodată cu o multitudine de obligații în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată!!! La prima vedere s-ar spune că e o greșeală, dar veți observa în exemplul de mai jos că lucrurile chiar așa stau, pentru o achiziție de servicii intracomunitare, societatea din România, chiar dacă nu este înregistrată normal în scopuri de TVA, trebuie să efectueze o serie de demersuri la organul fiscal teritorial, inclusiv să achite taxa pe valoarea adăugată aferentă serviciului intracomunitar de care a beneficiat.

De asemenea, vă vom prezenta declarațiile care trebuie întocmite de societatea din România în legătură cu achiziția de servicii.

Problemă fiscală

O societate este neplătitoare de TVA (microîntreprindere). Are codul CAEN „Facilități de cazare” și a făcut un contract cu Booking pentru rezervările turiștilor. Societatea (Booking) este olandeză și a facturat comision pentru serviciile prestate, dar fără TVA, deși societatea din România este neplătitoare de TVA. Aceștia consideră că este taxare inversă. Societatea trebuie să se înregistreze drept plătitoare de TVA intracomunitar și să plătească TVA în țară? Trebuie să întocmească Declarațiile D311 și D390?

Cadrul legal

Pentru achiziții de servicii intracomunitare, societatea trebuie să se înregistreze în scop special de TVA, conform prevederilor de la art. 317 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, înainte de efectuarea achizițiilor de servicii.

Concluzie

Întrucât societatea nu este înregistrată în scop normal de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, pentru achiziția de servicii din UE (comision firmă din Olanda) are următoarele obligații fiscale:

- să taxeze serviciul primit în România la o bază de impozitare formată din aplicarea cursului valutar în vigoare la data emiterii facturii de către prestator de la furnizorul intracomunitar asupra sumei în valută înscrise de către prestator în factura emisă;
- să achite efectiv bugetului de stat suma TVA rezultată din aplicarea co-

tei de TVA de 19% asupra bazei de impozitare calculate conform punctului 1, până pe data de 25 a lunii următoare emiterii facturii de către furnizorul din UE;

- să evidențieze factura primită în jurnalul pentru cumpărări întocmit pentru luna taxării serviciilor. Acest document de evidență fiscală trebuie întocmit de către beneficiarul din România chiar dacă nu este înregistrat în regim normal în scopuri de TVA;
- să raporteze fiscal operațiunea utilizând codul de înregistrare special de TVA, prin Formularul cod 390 VIES denumit „Declarație recapitulativă privind livrările/achizițiile/prestările intracomunitare”. Raportarea serviciului achiziționat se efectuează cu simbolul S care reprezintă „achiziții intracomunitare de servicii”. Pentru achiziții de servicii, exigibilitatea de taxă intervine la data emiterii facturii de către furnizorul din UE. Raportarea prin Formularul cod 390 VIES se va face până pe data de 25 a lunii

TVA

următoare emiterii facturii de către furnizorul din UE;

- să raporteze serviciul achiziționat prin decontul de TVA cod 301 „Decont special de taxă pe valoarea adăugată”. Raportarea se efectuează în baza informațiilor preluate din jurnalul pentru cumpărări, până pe data de 25 a lunii următoare emiterii facturii de către furnizorul din UE. Tot până la acest termen se va face și plata TVA la bugetul de stat. Codul de TVA utilizat, în acest caz, este tot codul de înregistrare în scop special de TVA conform art. 317 din Codul fiscal.

Important

Declarațiile 301 și 390 se întocmesc numai în lunile în care societatea are achiziții de servicii din UE.

TAXE ȘI IMPOZITE

ACTUAL

Coordonator:

colectiv RENTROP & STRATON

Manager Departament Editorial:

Alexandra Simion

Manager produs: Delia Căldărăru

Director Creație-Producție:

Cristina Straton

Tehnoredactare: Simona Morărescu

Corectură: Elvira Panaitescu

Redacția: Bdul Națiunile Unite nr. 4, Gemenii Center, sector 5, București;

Telefon: 021.317.25.87

E-mail: info@rs.ro; Internet: www.rs.ro

Corespondență: Ghișeul ext. 3 – O.P. 39, sector 3, București

Publicație editată de:

RENTROP & STRATON

Senior Editor: George Straton

Director General: Octavian Breban

© 2018 – RENTROP & STRATON

ISSN: 1842-6220, ISSN-L: 1842-6220

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă, arhivată sau transmisă sub nicio formă și prin niciun fel de mijloace, mecanice sau electronice, fotocopiere, înregistrare audio sau video, fără permisiunea în scris din partea editorului. Autorii sau editorii nu sunt responsabili pentru nicio pierdere provocată vreunei persoane fizice sau juridice care acționează sau se abține de la acțiuni ca urmare a citirii materialelor publicate în această lucrare.

E legal ca o societate să acorde împrumut fără dobândă unei societăți afiliate?

Codul civil nu interzice acordarea de împrumuturi (fără a o face cu titlu profesional) de către o persoană fizică sau juridică către o altă entitate, împrumuturi care trebuie să aibă la bază contracte de creditare în care trebuie precizat dacă se percepe sau nu dobânda, nivelul dobânzii, termenul de rambursare etc.

Problemele se complică din punct de vedere fiscal atunci când este vorba de împrumuturi între persoane afiliate, deoarece Codul fiscal reglementează faptul că tranzacțiile între persoane afiliate trebuie să aibă la bază principiul valorii de piață.

Problemă fiscală

O societate a împrumutat în anii 2011, 2012 și 2013 o întreprindere individuală cu diverse sume de bani pe bază de contract de împrumut și dispoziție de plată către casierie. Împrumutul a fost acordat fără dobândă. Până în prezent s-a rambursat parțial suma, pentru restul sumei făcându-se act adițional cu prelungirea perioadei de rambursare. Sunt corecte aceste împrumuturi din punct de vedere legal?

Se poate ca în cadrul unui control să se conteste aceste împrumuturi și să se calculeze dobândă, respectiv venituri și să se impoziteze?

Cadrul legal

Temeiul legal al acordării de împrumuturi în afara creditului bancar îl reprezintă art. 2.158 alin.(2) din Codul civil care prevede că atunci când o persoană acordă un împrumut fără a o face cu titlu profesional, nu îi sunt aplicabile dispozițiile legale privind instituțiile de credit și instituțiile financiare nebancale.

În privința legislației specifice, potrivit art. 5 alin. (1) din O.U.G. nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, este interzis oricărei persoane fizice, juridice sau entități fără personalitate juridică, care nu este instituție de credit, să se angajeze într-o activitate de atragere de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la public ori într-o activitate de atragere și/sau gestionare de sume de bani provenite din contribuțiile membrilor unor grupuri de persoane constituite în vederea acumulării de fonduri colective și acor-

dării de credite/împrumuturi din fondurile astfel acumulate pentru achiziționarea de bunuri și/sau servicii de către membrii acestora.

De asemenea, conform art. 3 alin. (1)-(2) din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancale, BNR este singura autoritate în măsură să decidă dacă activitatea desfășurată de o entitate este de natura activității de creditare cu titlu profesional, caz în care va avea în vedere aspecte precum:

- desfășurarea acestora ca activități economice de sine stătătoare, orientate spre obținerea de venituri cu caracter regulat;
- existența unor structuri interne specializate în domeniul creditării care gestionează și analizează aceste activități în mod distinct, pe baza unor reguli prestabilite și cu luarea în considerare a activităților de creditare la proiectarea bugetului societății ori la efectuarea de previziuni referitoare la activitatea de ansamblu a societății.

**Împrumuturi,
dobânzi,
decontări**

Important

În același sens este și punctul de vedere al BNR conform căruia operațiunea de împrumut cu caracter ocazional și care nu are ca sursă fonduri rambursabile atrase de la public poate fi realizată în mod liber, nefiind supusă reglementărilor speciale în materie de TVA.

Concluzie

O societate poate acorda un împrumut unei alte persoane/societăți câtă vreme activitatea are caracter ocazional, iar împrumutul nu este acordat din depozite atrase/fonduri rambursabile de la populație/grupuri (deci împrumutul nu este dat cu caracter profesional).

De reținut!

Nu există obligativitatea percepției de dobânzi, dar societatea care acordă împrumutul trebuie să justifice economic și fiscal neperceperea de dobânzi având în vedere și prevederile art. 11 alin. (4) din Codul fiscal potrivit cărora tranzacțiile între persoane afiliate se realizează conform principiului valorii de piață.

Astfel, în măsura în care există relații de afiliere între societate și întreprinderea individuală, societatea împrumutătoare trebuia să stabilească și perceperea de dobânzi la un nivel care să aibă în vedere respectarea principiului valorii de piață, în caz contrar organele fiscale putând ajusta, în cazul în care principiul valorii de piață nu este respectat, sau putând estima, în cazul în care contribuabilul nu pune la dispoziția organului fiscal competent datele necesare pentru a stabili dacă prețurile de transfer practicate, suma veniturilor din dobânzi pe baza nivelului tendinței centrale a pieței.

TIA050

TAXE și IMPOZITE

Noutăți legislative și studii de caz

ACTUAL

Editorial

În sectorul privat, greșelile se plătesc. La Stat, nu

Oricine a încercat vreodată să pună pe picioare o afacere pe cont propriu știe că, inevitabil, faci greșeli. Mai devreme sau mai târziu, dar le faci. Interpretezi incorect semnalele pieței, semnezi un contract dezavantajos pentru tine, ai încredere în cine nu trebuie, faci o investiție majoră care nu duce nicăieri sau pur și simplu, din cauza lipsei de experiență, iei câte o decizie hazardată care se traduce automat în bani pierduți (bani **tăi**, că ești pe cont propriu).

Faci greșeli și **suport** consecințele.

La Stat însă nu se greșește. Sau, mai exact, se greșește, dar nimeni nu e de vină pentru nimic. Dacă ceva merge prost, a fost vorba doar despre o conjunctură nefericită, despre o eroare de comunicare sau despre... statul paralel.

Și niciodată nu se analizează pierderile financiare ale unei decizii greșite pentru că pur și simplu aici nu există ideea de „pierdere”. Cine ce să piardă? Bani vin oricum și toți își iau salariile, indiferent de ce au făcut sau n-au făcut. Un lucru de neimaginat în sectorul privat.

Mi se pare evident că la Stat lucrează oameni care n-au câștigat în viața lor 1 leu pe cont propriu. Oameni care nu s-au lovit de stresul din sectorul privat, oameni care nu știu că greșelile, lipsa de performanță și incompetența au consecințe. Și cel mai frustrant este să văd cum astfel de oameni, ajunși mari politicieni, vorbesc pătruși de propria lor importanță despre spirit antreprenorial, strategii de dezvoltare, succes.

Ion Jinga,
consultant fiscal

În această ediție:

SINTEZA LEGISLATIVĂ 2

Ce s-au mai gândit ai noștri guvernanți 3

DISTRIBUIRE PRODUSE ALCOOLICE

Totul despre atestatul care-ți permite distribuția de produse alcoolice fără depozitare 4

IMPOZIT PE VENIT

Restituire impozit pe venit reținut la sursă – reguli privind returnarea surplusului 5

TVA

„Portița” legală pentru ieșirea din sistemul Split TVA 5

Cum să deduci LEGAL TVA-ul achiziției de la un furnizor al cărui cod de TVA a fost anulat ulterior tranzacției de către ANAF 6

Tratamentul TVA și impozitarea veniturilor nerezidenților pentru servicii de găzduire pe platforme web din UE și din afara Comunității 7

ANAF vrea rapoarte clare despre banii intrați/ ieșiți din firma ta. Știi ce ai de făcut pentru a nu fi amendat? 9

Concursuri cu premii pentru promovarea afacerii 12

PENALITĂȚI

Încălcarea clauzelor contractuale se penalizează drastic!!! Tratamentul fiscal TVA legal 10

Totul despre tratamentul fiscal al penalizărilor primite de la furnizorii intracomunitari 11

Sinteză legislativă

Actul normativ: O.M.F.P nr. 1869/2018 pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea din oficiu a impozitului anual pe veniturile persoanelor fizice

Publicat în: Monitorul Oficial nr. 701 din data de 10.08.2018

Data intrării în vigoare: 10 august 2018

Cui se adresează: persoanelor fizice care obțin venituri ce fac obiectul declarației de impunere

Ce prevede: Nedepunerea declarației de impunere dă dreptul organului fiscal central competent de a stabili din oficiu impozitul pe venitul net anual impozabil/impozitul anual datorat, pe fiecare sursă și categorie de venit. Ordinul aprobă Procedura privind stabilirea din oficiu a impozitului anual pe veniturile persoanelor fizice ce se aplică pentru impunerea din oficiu a veniturilor realizate de persoanele fizice în anii 2016 și 2017.

Conform procedurii, organele fiscale identifică persoanele care nu au depus declarația de impunere, emit și comunică acestor persoane Notificarea privind nedepunerea la termen a declarației de impunere. Dacă nu se depun declarațiile, organul fiscal procedează la estimarea bazei de impunere conform procedurii aprobată prin O.A.N.A.F. nr. 1869/2018, stabilirea impozitului anual datorat/Impozitul pe venitul/câștigul net anual datorat prin aplicarea cotei de impozitare prevăzute de legislația în vigoare pentru anul fiscal pentru care se face impunerea din oficiu, regularizarea impozitului pe venitul/câștigului net anual cu plățile anticipate datorate pentru anul de impunere, după caz și emiterea Formularului 256 „Decizie de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice”.

În cazul în care, în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere din oficiu, contribuabilul

depune declarația de impunere privind obligațiile care au format obiectul acestei decizii, decizia de impunere din oficiu se anulează la data depunerii declarației de impunere.

Stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației de impunere. Impunerea din oficiu nu se efectuează în cazul persoanelor care depun declarația în cadrul acestui termen nici în cazul celor care depun declarația de impunere pentru care a fost începută procedura de stabilire din oficiu a impozitului anual pe venit.

În situația în care informațiile și documentele necesare pentru aplicarea procedurilor de impunere din oficiu nu sunt disponibile, compartimentul de specialitate întocmește o listă a persoanelor fizice pentru care nu există informațiile necesare impunerii din oficiu care se găsesc în această situație. Lista persoanelor fizice pentru care nu există informațiile necesare impunerii din oficiu se transmite, până la data de 31 martie 2019, organelor de inspecție fiscală persoane fizice.

Actul normativ: O.A.N.A.F. nr. 1701/2018 pentru aprobarea Procedurii de stabilire și de regularizare a contribuției de asigurări sociale de sănătate și a contribuției de asigurări sociale datorate de persoanele fizice, precum și a Formularului 631 „Decizie de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate și a contribuției de asigurări sociale”

Publicat în: Monitorul Oficial nr. 672 din data de 02.08.2018

Data intrării în vigoare: 02 august 2018

Cui se adresează: persoanelor fizice care au obținut venituri în anul 2017 pentru care datorează CAS și/sau CASS.

Ce prevede: Ordinul aprobă procedura de stabilire și de regularizare a contribuției de asigurări sociale de sănătate și a contribuției de asigurări sociale datorate pentru veniturile realizate în anul 2017 precum și formularele utilizate. Procedura se aplică pentru **stabilirea și regularizarea:**

1. contribuției de asigurări sociale datorată pentru anul fiscal de referință de persoanele care realizează venituri din activități independente determinate în sistem real.

2. contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru următoarele categorii de venituri:

- venituri din activități independente;
- venituri din activități agricole, silvicultura, piscicultura;
- venituri din asocierea cu o persoană juridică, contribuabil potrivit titlurilor II, III din Codul fiscal sau Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități, pentru care sunt aplicabile prevederile art. 125 din Codul fiscal;
- venituri din cedarea folosinței bunurilor;
- investiții;
- venituri din alte surse.

Stabilirea obligațiilor anuale de plată a contribuției de asigurări sociale/contribuției de asigurări sociale de sănătate se face prin **decizie de impunere** de către organul fiscal competent. Prin decizia de impunere se efectuează și regularizarea contribuțiilor prin scăderea din contribuția anuală datorată a sumelor reprezentând plăți anticipate. Modelul și conținutul Formularului 631 „Decizie de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate și a contribuției de asigurări

sociale” au fost, de asemenea, aprobate prin O.A.N.A.F. nr. 1701/2018.

Actul normativ: O.A.N.A.F. nr. 1960/2018 privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.849/2016 pentru aprobarea Procedurii de înregistrare a operatorilor economici care comercializează în sistem angro sau en detail produse energetice – benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat și biocombustibili, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare, precum și pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.850/2016 pentru aprobarea Procedurii de înregistrare a activității de distribuție și comercializare angro de băuturi alcoolice și/sau tutun prelucrat, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare.

Publicat în: Monitorul Oficial nr. 700 din data de 10.08.2018

Data intrării în vigoare: 10 august 2018

Cui se adresează: persoanelor care efectuează/intenționează să efectueze activități de distribuție și comercializare de produse energetice, alcool și tutun prelucrat.

Ce prevede: Ordinul modifică procedurile de înregistrare a activităților

de distribuție și comercializare în sistem angro de produse energetice și înregistrarea activității de distribuție și comercializare angro de băuturi alcoolice și/sau tutun prelucrat, eliminând posibilitatea de înregistrare a acestor activități fără depozitare.

Cele două proceduri sunt modificate în vederea adaptării la aceste schimbări. Ca și măsuri tranzitorii art. III din Ordinul nr. 1960/2018 stabilește că operatorii economici care au fost înregistrați să distribuie și să comercializeze în sistem angro, fără depozitare, produse energetice, precum și cei înregistrați să distribuie și comercializeze în sistem angro, fără depozitare, băuturi alcoolice și/sau tutun prelucrat pot să depună, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a acestui ordin, la autoritatea competentă o nouă cerere de înregistrare și documentele aferente conform noilor reglementări.

La expirarea acestui termen atestatele emise pentru operatorii economici înregistrați să distribuie și să comercializeze în sistem angro, fără depozitare, produse energetice, precum și pentru cei înregistrați să distribuie și comercializeze în sistem angro, fără depozitare, băuturi alcoolice și/sau tutun prelucrat **își pierd valabilitatea.**

Vezi problema fiscală pag. 4: Totul despre atestatul care-ți permite distribuția de produse alcoolice fără depozitare

Actul normativ: O.A.N.A.F. nr. 1760/2018 privind Procedura de restituire a impozitului pe venit reținut la sursă de către plătitorul de venit în cuantum mai mare decât cel legal datorat

Publicat în: Monitorul Oficial nr. 667 din data de 31.07.2018

Data intrării în vigoare: 31 iulie 2018

Cui se adresează: plătitorilor de venituri cu reținerea impozitului la sursă, contribuabililor cărora li s-a reținut un impozit pe venit în cuantum mai mare decât cel legal datorat.

Ce prevede: Ordinul aprobă procedurile de restituire a impozitului pe venit reținut la sursă de către plătitorul de venit în cuantum mai mare decât cel legal datorat, în situațiile în care:

- plătitorul de venit există și nu se află în procedura insolvenței potrivit Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare
- plătitorul de venit nu mai există sau acesta se află în procedura insolvenței potrivit Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare.

Vezi problema fiscală pag. 5: Restituire impozit pe venit reținut la sursă - reguli privind returnarea surplusului

Ce s-au mai gândit ai noștri guvernanți?!

Veste bună pentru contribuabilii care au achitat anticipat impozitul pe venit!!!

Agencia Națională de Administrare Fiscală a emis Ordinul nr. 1855/2018 pentru aprobarea Proce-

durii de anulare a impozitului pe venit stabilit pentru anul 2018 prin decizii de plăți anticipate, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 721/21.08.2018.

Această procedură se aplică persoanelor fizice care, până la data in-

trării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2018 (30 martie 2018), datorează impozit pe venit stabilit pentru acest an. Pentru anularea obligațiilor fiscale reprezentând impozit pe venit stabilit pentru anul 2018 prin decizii de plăți anticipate, A.N.A.F. verifică în evi-

dența fiscală sumele individualizate în deciziile de plăți anticipate comunicate contribuabililor, care fac obiectul anulării.

În situația în care obligațiile fiscale au fost stinse se reanalizează evidența fiscală și se vor reface stingerile, astfel încât obiectul anulării să îl reprezinte obligațiile fiscale individualizate în deciziile de plăți anticipate pentru impozitul pe venit stabilit pentru anul 2018.

În situația în care obligațiile fiscale reprezentând impozit pe venit anticipat de plată nu au fost stinse, se va emite Decizia de anulare a impozitului pe venit stabilit pentru anul 2018 prin decizii de plăți anticipate care se va comunica către contribuabil.

Ce este important din această procedură este faptul că sumele anulate, dar deja achitate, reprezentând impozit pe venit anticipat, **pot fi**

restituite de contribuabilii plătitori.

Aceștia pot solicita restituirea sumelor achitate, prin depunerea unei cereri la organul fiscal central competent. Modelul cererii de restituire este prevăzut în Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 63/2017 privind aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale.

→ vezi actul normativ O.A.N.A.F. nr. 1960/2018 (pag. 3)

Totul despre atestatul care-ți permite distribuția de produse alcoolice fără depozitare

Distribuire produse alcoolice

Problemă fiscală

O societate deține atestat pentru distribuție băuturi alcoolice, fără depozitare, valabil până în luna octombrie 2019. Conform noilor modificări trebuie să își schimbe acest atestat sau poate să distribuie până la expirarea termenului?

Cadrul legal

Conform art. III din O.A.N.A.F. nr. 1960/2018 societatea ce deține atestat pentru distribuția de băuturi alcoolice, fără depozitare, poate să depună, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a acestui ordin, o nouă cerere de înregistrare și documentele aferente, astfel cum au fost stabilite prin acest ordin, la autoritatea competentă.

Important!

Pentru a obține un nou atestat societatea trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să dețină spații de depozitare corespunzătoare, în proprietate sau folosință, în baza unui contract de locațiune, contract de

comodat sau cu orice titlu legal;

b) să aibă înscrise în obiectul de activitate, potrivit Clasificării activităților din economia națională – CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, activitatea de comercializare și distribuție angro a băuturilor alcoolice și/sau activitatea de comercializare și distribuție angro a produselor din tutun;

c) să se doteze cu mijloacele necesare depistării marcajelor false sau contrafăcute, în cazul comercializării de produse supuse marcării;

d) societatea să nu fie declarată inactivă fiscal și să fie în funcțiune;

e) să prezinte certificatul de cazier judiciar al administratorului societății, în care să nu se regăsească înscrise sancțiuni penale din hotărâri judecătorești rămase definitive privind infracțiuni de abuz de încredere, infracțiuni de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Legea nr. 227/2015, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere, de Legea societăților nr. 31/1990, de Legea nr. 78/2000, de Legea nr. 143/2000 ori de Legea nr. 656/2002.

De reținut

După expirarea termenului de 90 de zile, atestatul emis își pierde valabilitatea, iar societatea nu va mai putea să desfășoare activitate de distribuție băuturi alcoolice.

→ vezi actul normativ O.A.N.A.F. nr. 1760/2018 (pag. 3)

Restituire impozit pe venit reținut la sursă - reguli privind returnarea surplusului

Problemă fiscală

Având în vedere prevederile Ordinului nr. 1760/2018 plătitorul de venit mai restituie impozitul pe veniturile nerezidenților la depunerea ulterioară a certificatului de rezidență fiscală? Pe baza cărei declarații? Sau restituirea se face de către organul fiscal?

Cadrul legal

Conform O.A.N.A.F. nr. 1760/2018 sumele cuvenite a fi restituite contribuabililor, la cerere, reprezentând impozitul pe venitul obținut din România și reținut la sursă de plătitorul de venit, în quantum mai mare decât cel datorat, se restituie de către organul fiscal central competent numai în situația în care plătitorul de venit care a efectuat reținerea nu mai există ori acesta se află sub incidența

Legii nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare.

Important

Dacă nu se află sub incidența Legii nr. 85/2014, în situația în care plătitorul de venit a reținut la sursă un impozit pe venit în quantum mai mare decât cel legal datorat, restituirea acestuia se efectuează de către plătitorul de

Impozit pe venit

venit, la cererea contribuabilului depusă în termenul de prescripție a dreptului de a cere restituirea. Sumele restituite de către plătitorul de venit se regularizează de către acesta cu obligațiile fiscale de același tip datorate în perioada fiscală în care s-a efectuat restituirea sau ulterior în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a cere restituirea.

De reținut

Pentru restituire plătitorul de venit depune Formularul 110 – Declarație de regularizare/cerere de restituire privind impozitul pe venit reținut la sursă. De asemenea, plătitorul de venit are obligația de a corecta declarația informativă – Formularul 207.

«Portița» legală pentru ieșirea din sistemul Split TVA

Multe societăți încep să intre în procedura plății defalcate a TVA din cauza neachitării obligațiilor fiscale reprezentând TVA în termenul de grație de 60 zile lucrătoare de la scadență.

Intrând în acest sistem de plată complicat care le îngreșește utilizarea sumelor de bani colectate în contul de TVA după bunul lor plac, firmele încearcă să iasă din split, dar nu cunosc îndeajuns condițiile de ieșire și data de la care pot face acest pas.

Din aceste motive, vă prezentăm în studiul de caz de mai jos legislația care guvernează intrarea și ieșirea în/din sistemul plății defalcate, precum și modul și data la care o firmă intrată în această procedură din cauza neplății TVA poate să iasă din sistem.

TVA

Problemă fiscală

Care sunt condițiile pentru ieșirea de la split TVA pentru o societate ce a intrat la split începând cu 01.06.2018, deoarece a avut datorii mai mari de 5000 lei?

Cadrul legal

Potrivit art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 23/2017 privind plata defalcată a TVA: „Au obligația să deschidă și să utilizeze cel puțin un cont de TVA persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA potrivit art. 316 din

Codul fiscal, pentru încasarea și plata TVA, și instituțiile publice înregistrate în scopuri de TVA potrivit art. 316 din Codul fiscal pentru încasarea TVA, care se află în cel puțin una dintre următoarele situații:

- a) la 31 decembrie 2017 înregistrează obligații fiscale reprezentând TVA, restante, conform art. 157 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția celor a căror executare silită este suspendată în condițiile art. 235 din Codul de procedură fiscală, în cuantum mai mare de 15.000 de lei în cazul contribuabililor mari, 10.000 de lei în cazul contribuabililor mijlocii, 5.000 de lei pentru restul contribuabililor, dacă aceste obligații nu sunt achitate până la data de 31 ianuarie 2018;
- b) începând cu data de 1 ianuarie 2018 înregistrează obligații fiscale reprezentând TVA, restante conform art. 157 din Codul de procedură fiscală, neachitate în termen de 60 de zile lucrătoare de la scadență, cu

excepția celor a căror executare silită este suspendată în condițiile art. 235 din Codul de procedură fiscală, în cuantum mai mare de 15.000 de lei în cazul contribuabililor mari, 10.000 de lei în cazul contribuabililor mijlocii, 5.000 de lei pentru restul contribuabililor;

- c) se află sub incidența legislației naționale privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență.

Așadar, societatea a intrat în procedura plății defalcate a TVA având ca temei legal art. 2 alin. 1 lit. b din O.G. nr. 23/2017. Potrivit art. 2 alin. 11 din O.G. nr. 23 /2017: „Persoanele prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) pot renunța la aplicarea mecanismului plății defalcate a TVA după o perioadă de minimum 6 luni de la data în care nu se mai află în niciuna dintre situațiile prevăzute la alin. (1), prin depunerea unei notificări în acest scop la organul fiscal competent. Radieră din Registrul persoanelor care aplică plata defalcată a TVA se face de către organul fiscal competent, în ter-

men de maximum 5 zile lucrătoare de la data depunerii notificării”.

Concluzie

Firma poate ieși din mecanismul plății defalcate („split TVA”) după o perioadă de minimum 6 luni de la data la care nu se află în niciuna din situațiile prin care se intră în split TVA (adică nu are datoriile la TVA mai vechi de 60 zile lucrătoare de la scadență și nu se află în procedura insolvenței).

De reținut

În cazul în care sunt îndeplinite aceste condiții, dar nu înainte de 6 luni de la această dată, se poate depune o notificare la organul fiscal competent, radierea din Registrul persoanelor care aplică plata defalcată a TVA efectuându-se în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data depunerii notificării.

Cum să deduci LEGAL TVA-ul achiziției de la un furnizor al cărui cod de TVA a fost anulat ulterior tranzacției de către ANAF

După cum bine cunoașteți, există o serie de nereguli săvârșite de firme, în urma cărora ANAF le anulează codul de TVA. Dar ce vină au beneficiarii care achiziționează cu bună credință bunuri sau servicii de la astfel de firme? De ce nu au dreptul de a deduce TVA aferentă achiziției respective decât după reînregistrarea în scopuri de TVA a furnizorului?

Achiziționez un bun de la un furnizor, consult Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat și observ că la data facturii furnizorul meu nu are probleme de această natură. Pot deduce taxa pe valoarea adăugată din factura de achiziție?

Vom vedea în răspunsul alăturat:

TVA

Problemă fiscală

Am achiziționat un mijloc fix de la un furnizor căruia i-a fost anulat înregistrarea în scopuri de TVA (sediul expirat). S-a primit factura de la furnizor cu TVA în data 15.07.2018. Pe site-ul ANAF se regăsesc următoarele date despre furnizor: data anulării înregistrării în scopuri de TVA: 09.07.2018, anularea înregistrării în scopuri de TVA a fost operată în data de 23.07.2017. Societatea are dreptul de a deduce TVA? Data comunicării anulării înregistrării în scopuri de TVA coincide cu data operării în registru de către ANAF?

Cadrul legal

Potrivit art. 11 alin. 9 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal:

„Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la persoane impozabile stabilite în România, căror li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. c) - e) și lit. h) și au fost înscrși în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată, nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare.

În cazul înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) a furnizorului/prestatorului, beneficiarii care au achiziționat bunuri și/sau servicii în perioada în care furnizorul/prestatorul a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat își exercită dreptul de deducere a TVA pentru achizițiile respective, pe baza facturilor emise de furnizor/prestator

conform alin. (8), prin înscrierea în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 după înregistrarea furnizorului/prestatorului sau, după caz, într-un decont ulterior“.

Conform art. 316 alin. 15 din Codul fiscal:

„A.N.A.F. organizează Registrul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 și Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată. Registrele sunt publice și se afișează pe site-ul A.N.A.F. Înscierea în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată se face de către organul fiscal competent, după comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, în termen de cel mult 3 zile de la data comunicării. Data anulării înregistrării în scopuri de TVA înscrisă în decizie este data prevăzută la alin. (11).“

Important

Anularea înregistrării în scopuri de TVA produce la furnizor/

prestator efectele prevăzute la art. 11 alin. (6) și (8) de la data prevăzută la alin. (11) și în cazul beneficiarului produce efectele prevăzute la art. 11 alin. (7) și (9) din ziua următoare datei operării anulării înregistrării în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată“.

Concluzie

Așadar, în cazul beneficiarilor, efectele prevăzute la art. 11 alin. 9 din Codul fiscal (de a nu deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor) se produc din ziua următoare datei operării anulării înregistrării în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată. Având în vedere că factura de achiziție a fost primită în 15.07.2018, iar operarea în registru a anulării înregistrării în scopuri de TVA s-a efectuat în 23.07.2018, societatea poate deduce TVA din factură.

Tratamentul TVA și impozitarea veniturilor nerezidenților pentru servicii de găzduire pe platforme web din UE și din afara Comunității

În ultima perioadă se practică foarte mult achizițiile de servicii de găzduire pe platforme web, atât de la firme din cadrul UE, cât și din afara Comunității. Principalele probleme fiscale și contabile pe care le ridică aceste achiziții sunt cele legate de tratamentul TVA aferente facturilor de achiziție (cine plătește TVA, cum se plătește, cum se înregistrează contabil aceste facturi și cum se raportează în declarații), precum și de reținerea impozitului pe venituri obținute de nerezidenți.

În exemplul alăturat veți găsi tratamentul fiscal al unei achiziții de servicii de găzduire domenii de la o firmă din SUA.

TVA**Problemă fiscală**

O societate micro, plătitoare TVA trimestrial, achiziționează domenii, serviciu de reînnoire domenii de la X INC. Pe factura primită apare ca societatea X INC fiind din SUA. Totodată, s-a primit certificat de rezidență fiscală care are data atestării 16.01.2018, factura fiind din iulie 2018.

Cum se operează din punct de vedere TVA (taxarea inversă sau TVA 0) și dacă societatea datorează impozit pe nerezidenți? Ce pași trebuie urmați pentru o evidență corectă a situației?

Referitor la TVA:

Cadrul legal

Din punct de vedere al TVA, operațiunea este considerată un import de servicii.

Conform pct. 15 alin. (7) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de prestatori stabiliți în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți în afara Uniunii Europene sau, după caz, prestate de prestatori stabiliți în afara Uniunii Europene către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți pe teritoriul României, urmează aceleași reguli ca și serviciile intracomunitare în ceea ce privește determinarea locului prestării și celelalte obligații impuse de prezentul titlu, dar nu implică obligații referitoare la declararea în declarația recapitulativă, conform prevederilor art. 325 din Codul fiscal, indiferent dacă sunt taxabile sau dacă beneficiază de scutire de taxă, și nici obligații referitoare la înregistrarea în scopuri de TVA specifice serviciilor intracomunitare prevăzute la art. 316 și 317 din Codul fiscal.

Conform prevederilor de la art. 278, alin. (2) din Codul fiscal, locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană care primește serviciile își are stabilit sediul activității sale economice.

Concluzie

Astfel, beneficiarul serviciilor respective, dacă este înregistrat în scopuri de TVA, are obligația plă-

ții TVA potrivit prevederilor art. 307 alin. (2) efectuând plata prin mecanismul taxării inverse (4426 = 4427) potrivit prevederilor art. 326 alin. (2) din Codul fiscal. Achizițiile de servicii se vor declara în Decontul de TVA (cod 300) la rd. 7 și 20, nu se declară în Declarația 390, nefiind tranzacții cu parteneri din UE.

Referitor la impozitul pe veniturile obținute de nerezidenți:

Cadrul legal

Conform pct. 2 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, termenul „redevență” cuprinde orice sumă care trebuie plătită în bani sau în natură pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 pct. 36 din Codul fiscal, indiferent dacă suma trebuie plătită conform unui contract sau ca urmare a copierii ilegale sau a încălcării drepturilor legale ale unei alte persoane.

Potrivit art. 7 pct. 36 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, se consideră redevență plățile de orice natură primite pentru folosirea ori dreptul de folosință al oricăruia dintre următoarele:

„d) orice echipament industrial, comercial sau științific, container, cablu, conductă, satelit, fibră optică sau tehnologii similare.”

De reținut!

Din punct de vedere al impozitului pe nerezidenți, serviciile de găz-

duire web reprezintă venituri din redevențe (art. 223 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, care conform art. 224 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, impozitul este de 16% din valoarea facturii plătite nerezidentului.

Important

Impozitul pe redevență se declară în Declarația 100 lunar, până pe data de 25 a lunii următoare, iar până pe data de 31 ianuarie a anului următor societatea are obligația depunerii declarației cu impozitul reținut/scutit pe veniturile realizate de nerezidenți, conform art. 231 din Codul fiscal.

Concluzie

În situația în care beneficiarul de venit va transmite un Certificat de rezidență fiscală valabil la momentul plății către nerezidenți, atunci nu se mai aplică prevederile Codului fiscal, ci prevederile din Convenția de evitare a dublei impuneri. Potrivit art. 12 alin. (2) din Convenția încheiată între România și SUA, redevențele obținute de către un rezident al unuia dintre statele contractante din surse situate în celălalt stat contractant nu vor fi impozitate de către celălalt stat contractant cu o cotă care depășește 10% din suma brută a redevențelor culturale sau cu o cotă care depășește 15% din suma brută a redevențelor industriale.

Atenție!

Vă reamintim un beneficiu unic în calitate de abonat al publicației **Taxe și Impozite Actual**: în fiecare zi de luni primiți gratuit newsletterul electronic «Săptămâna fiscală», care conține cele mai importante modificări legislative ale săptămânii, dar și cea mai «fierbinte» speță fiscal-contabilă a momentului.

Pentru a primi gratuit newsletterul, vă rugăm să ne contactați la adresa: consilier@rs.ro.

ANAF vrea rapoarte clare despre banii intrați/ieșiți din firma ta. Știi ce ai de făcut pentru a nu fi amendat?

Racordarea caselor de marcat la serverele ANAF nu va fi singura noutate pentru firme în perioada următoare. Acestea vor fi obligate să exporte datele stocate în aparatele de marcat până la data de 20 a lunii următoare perioadei de raportare în care aparatele de marcat electronice fiscale au fost utilizate.

Se va exporta un fișier de date către un mediu de stocare extern, însă procedura de transmitere a acestor informații pare destul de complicată la prima vedere, motiv pentru care ne-am propus să vă explicăm în detaliu prin studiul de caz de mai jos:

Problemă fiscală

Conform O.P.A.N.A.F. nr. 627/2018 privind aprobarea procedurii de transmitere a datelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. a) sau art. 3 alin. (2) lit. a), b) sau c), după caz, respectiv cele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și c) din anexa nr. 11 la Normele metodologice pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 479/2003, către ANAF trebuie să transmitem lunar datele până pe 20 a lunii următoare perioadei de raportare în care aparatele de marcat electronice fiscale au fost utilizate. Datele exportate de pe casa de marcat pe un mediu de stocare extern vor fi transmise prin intermediul programului de asistență pus la dispoziție pe portalul ANAF, fișierele cu date urmând a fi validate și atașate unui fișier pdf. Fișierul pdf, cu xml, atașat, semnat cu certificat digital calificat, se vor comunica organului fiscal prin mijloace electronice de transmitere la distanță.

Întrucât facem parte din categoria contribuabililor mijlocii pentru încadrarea în termenul de schimbare (1 septembrie) am început procedura de schimbare a AMEF și deja am pus în funcțiune în luna iulie câteva case de marcat care corespund cerințelor trecând prin toate fazele premergătoare (înregistrare în registru, fiscalizare, depunere declarații) și ar trebui să depunem declarația cu tranzacțiile efectuate până la data de 20.

A apărut pe portalul ANAF declarația în format pdf? Declarația se va depune la nivel centralizat pentru toate fișierele xml generate de toate AMEF sau va fi necesară câte o declarație pentru fiecare casă de marcat?

Cadrul legal

Așa cum reiese din O.P.A.N.A.F. nr. 627/2018 fișierele xml, respective, cu datele prevăzute de legislația în

vigoare (spre exemplu, cele din bonul fiscal etc.) sunt exportate de pe aparatul de marcat electronic fiscal pe un mediu de stocare extern, sunt validate și atașate unui fișier pdf., care

Case de marcat

este semnat cu certificat digital calificat și se comunică organului fiscal lunar, până la data de 20 a lunii pentru luna anterioară, prin mijloace electronice de transmitere la distanță.

Conform art. III alin. 1 și art. IV din H.G. nr. 804/2017, aceste noi reguli de transmitere a datelor se vor aplica începând cu data de 1 august 2018 până la data implementării Sistemului informatic național de supraveghere și monitorizare a datelor fiscale al Agenției Naționale de Administrare Fiscală (cu alte cuvinte, primele fișiere vor trebui depuse pentru luna august 2018, cu termen de depunere 20 septembrie 2018).

Important!

Programul de validare și de generare a acestui fișier pdf, nu este disponibil deocamdată la secțiunea „descărcare declarații” din portalul ANAF (sunt disponibile doar programele pentru formularele C801 – Cerere de atribuire a numărului unic de identificare din aplicația informatică a ANAF, F4101 – Formulare utilizate pentru declararea în etapa pre-operationalizare a Registrului Aparatelor de Marcat Electronice Fiscale și F4102 – Formular pentru înregistrarea aparatelor de marcat electronice fiscale (AMEF) instalate), motiv pentru care trebuie urmărite actualizările acestei secțiuni.

Concluzie

Până la apariția programului nu se poate ști cum anume se va depune declarația, dar apreciem că ea se va depune centralizat pentru toate fișierele xml, generate de aparatele de marcat electronice fiscale deținute de un operator economic.

Încălcarea clauzelor contractuale se penalizează drastic!!! Tratamentul fiscal TVA legal

În cazul neîndeplinirii obligațiilor asumate prin clauzele stipulate în contractele comerciale, firmele prejudiciate au dreptul de a percepe penalizări, în cota și conform procedurii descrise în contract (prin înțelegerea părților).

Multe dintre aceste firme sunt îngrijorate sub aspectul implicațiilor fiscale pe care le generează astfel de penalități, dacă e obligatoriu să emită factura, dacă factura emisă trebuie să cuprindă TVA și cum se raportează în declarațiile fiscale.

În studiul de caz de mai jos, vă vom prezenta tratamentul fiscal al penalizărilor percepute pentru întâzieri de plată a facturilor prin bilete la ordin.

Problemă fiscală

În urma unui contract comercial încheiat între părți (societatea noastră în calitate de furnizor) s-a stabilit ca în cazul în care plata facturilor se face prin bilet la ordin, iar scadența biletului depășește scadența facturii/facturilor, clientul să suporte 50% din valoarea comisioanelor aferente scontării instrumentului de plată și 50% din dobânda aferentă zilelor de întâziere. În momentul în care se scontează biletul la ordin, banca percepe un comision de scontare, iar la fiecare sfârșit de lună se calculează dobânda pentru suma scontată și nedecontată, dobânda nepurtătoare de TVA și comisioane.

Care este modul de refacturare a acestor cheltuieli din punct de vedere al TVA?

Cadrul legal

Având în vedere faptul că sumele respective nu reprezintă valoarea unor livrări de bunuri sau a unor prestări de servicii, fiind sume suplimentare legate de decontarea contravalorii facturilor emise/primite, la recuperarea acestora nu se colectează TVA, deoarece nu intră în baza de impozitare a TVA. Practic, valoarea dobânzilor și a comisioanelor bancare nu intră în prețul de livrare al bunurilor pentru care s-a încheiat contractul comercial, fiind sume supli-

mentare, percepute peste valoarea bunurilor sau serviciilor.

De asemenea, sumele respective pot fi tratate drept penalități în cadrul contractului, deoarece scadența biletului depășește scadența facturii/facturilor emise. Aceste penalități sunt suportate de către cumpărătorul care nu respectă scadențele stabilite prin contract. Acesta este și motivul pentru care valoarea acestora nu intră în baza de impozitare a TVA, aspect reglementat prin art. 286 „Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și

Penalități

prestări de servicii efectuate în interiorul țării” alin. (4) lit. b) „Baza de impozitare nu cuprinde următoarele: b) sumele reprezentând, penalizările și orice alte sume solicitate pentru neîndeplinirea totală sau parțială a obligațiilor contractuale, dacă sunt percepute peste prețurile și/sau tarifele negociate;”

Este alegerea vânzătorului dacă emite sau nu emite o factură pentru valoarea acestora, deoarece emiterea facturii este obligatorie doar pentru o livrare de bunuri/o prestare de servicii sau pentru încasarea unui avans aferent acestor operațiuni din sfera de aplicare a TVA. Totuși, se recomandă emiterea unei facturi, cu înscrierea mențiunii „penalizări contractuale conform prevederilor clauzei Obligația cumpărătorului din contractul nr. .../data...”, dar și a bazei legale „Legea nr. 227/2015, art. 286 alin. (4) lit. b)“.

Concluzie

Având în vedere faptul că sumele solicitate cumpărătorului de către vânzător nu intră în baza de impozitare a TVA, de reținut este faptul că valoarea facturii astfel emise nu se raportează, nici prin decontul de TVA cod 300, dar nici prin Declarația cod 394.

Factura emisă poate fi utilă ca document justificativ, atât cumpărătorului pentru înregistrarea cheltuielilor (deductibile), dar și vânzătorului pentru înregistrarea veniturilor (impozabile). De asemenea, factura poate fi utilă vânzătorului în instanță, la momentul formulării cererii de chemare în judecată pentru acele penalități, factura fiind un titlul de creanță prin care se face dovada solicitării acestora.

Totul despre tratamentul fiscal al penalizărilor primite de la furnizorii intracomunitari

De multe ori nu se dă importanță facturilor de penalizări primite de la parteneri, mizând pe faptul că aceștia le vor storna ulterior, așa cum se întâmplă deseori în cazul tranzacțiilor interne, fără însă a ține cont de faptul că furnizorii din UE sunt mult mai exigenți atunci când vine vorba de respectarea clauzelor cuprinse în contractelor încheiate.

Aceste neglijențe și tratări superficiale ale facturilor de penalizări duc și la neînregistrarea în contabilitate a acestora, cu efecte contabile și fiscale care trebuie corectate imediat de la data constatării.

Există obligația plății TVA pentru facturile de penalități transmise de un partener UE? Cum se înregistrează în contabilitate penalitățile și cum se corectează erorile de neînregistrare a unor facturi din perioadele anterioare ne propunem să vă arătăm în studiul de caz de mai jos:

Problemă fiscală

S-au depus situațiile financiare la 31.12.2017, iar în contabilitatea lui 2017 nu a fost inclusă o factură de o valoare mare aparținând lui 2017. Este o factură primită de la un partener din UE cu o penalitate care este cheltuială nedeductibilă. La sfârșitul lui 2017 s-a înregistrat profit care a fost distribuit sub formă de dividende. Dacă se înregistrează acum în 2018 această factură pe seama rezultatului din 2017, acesta va scădea și, implicit, societatea nu va mai putea distribui dividendele conform AGA. Cum trebuie să se procedeze în acest caz? Se înregistrează factura pe seama rezultatului lui 2017, se face rectificativă la D101, dar ce face societatea cu rezultatul și dividendele? Dacă cheltuiala este nedeductibilă se mai aplică taxarea inversă sau TVA va fi de plată?

În cazul analizat, o societate constată în cursul anului 2018 că nu a fost operată în evidența sa contabilă o factură de penalități din anul 2017, primită de la furnizorul său intracomunitar după semnarea și aprobarea situațiilor financiare aferente anului 2017. Valoarea facturii este semnificativă.

Cu privire la corectarea erorii:

Cadrul legal

Pentru corectarea erorii, societatea va înregistra factura de cheltuială cu

penalitatea la data constatării ei, în anul 2018, pe seama contului 1174, conform Secțiunii 2.5.2. – pct. 65 și 66 O.M.F.P. nr. 1802/2014 și – fiscal, în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (3) Cod fiscal.

Pe de altă parte, cheltuiala cu penalizările facturate de furnizorul său este deductibilă fiscal la calculul impozitului pe profit aferent anului 2017, în condițiile prevăzute la pct. (6) din normele de aplicare ale art. 19 alin. (1) Cod fiscal, respectiv sunt considerate cheltuieli efectuate pentru desfășurarea activității economice cu scopul obținerii de venituri impo-

Penalități

zabile, pornind de la raționamentul că există un contract încheiat, iar cheltuiala cu bunurile achiziționate/serviciile prestate de furnizor este, la rândul ei, deductibilă la calculul impozitului pe profit.

Concluzie

Indiferent de încadrarea cheltuielii ca deductibilă ori nedeductibilă fiscal, societatea are obligația să depună la organul fiscal competent Declarația 101 aferentă anului 2017, recalculând sau nu (în funcție de deductibilitatea cheltuielii) impozitul pe profit, conform art. 19 alin. (3) lit. a) Cod fiscal.

TAXE ȘI IMPOZITE

ACTUAL

Coordonator:

colectiv RENTROP & STRATON

Manager Departament Editorial:

Alexandra Simion

Manager produs:

Delia Căldăraru

Director Creație-Producție:

Cristina Straton

Tehnoredactare:

Simona Morărescu

Corectură:

Elvira Panaitescu

Redacția: Bdul Națiunile Unite nr. 4,

Gemenii Center, sector 5, București;

Telefon: 021.317.25.87

E-mail: info@rs.ro; Internet: www.rs.ro

Correspondență: Ghișeul ext. 3 – O.P. 39,

sector 3, București

Publicație editată de:

RENTROP & STRATON

Senior Editor: George Straton

Director General: Octavian Breban

© 2018 – RENTROP & STRATON

ISSN: 1842-6220, ISSN-L: 1842-6220

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă, arhivată sau transmisă sub nicio formă și prin niciun fel de mijloace, mecanice sau electronice, fotocopiere, înregistrare audio sau video, fără permisiunea în scris din partea editorului. Autorii sau editorii nu sunt responsabili pentru nicio pierdere provocată vreunei persoane fizice sau juridice care acționează sau se abține de la acțiuni ca urmare a citirii materialelor publicate în această lucrare.

Cu privire la obligația plății TVA:

Cadrul legal

Trebuie precizat că penalizările facturate de furnizor, indiferent dacă sunt sau nu deductibile fiscal, NU sunt incluse în baza de impozitare TVA, conform art. 286 alin. (4) lit. b) Cod fiscal, în condițiile în care acestea sunt solicitate pentru neîndeplinirea totală sau parțial a obligațiilor contractuale, dacă sunt percepute peste prețurile și/sau tarifele negociate.

Concluzie

Așadar, factura cu penalizările se înregistrează în contabilitate fără a aplica taxarea inversă ori taxarea națională, nefiind cuprinse în baza de impozitare a unei operațiuni impozabile din punct de vedere TVA.

Cu privire la dividendele repartizate:

Prin înregistrarea cheltuielii aferente anului 2017, faptic rezultatul net contabil obținut la 31 decembrie 2017 se diminuează.

Concluzie

Se impune revenirea asupra hotărârii AGA prin care s-au distribuit dividendele către asociați din profitul net contabil declarat în bilanțul de la 31.12.2017 și determinarea valorii corecte ce poate fi distribuită pe dividendele aferente exercițiului financiar 2017, având în vedere următoarele:

– se pedepsește cu închisoare de la 2 la 8 ani fondatorul, administratorul, directorul sau reprezentantul legal al societății, care încasează sau plătește dividende, sub orice formă, din profituri fic-

tive ori care nu puteau fi distribuite, în lipsă de situație financiară sau contrarii celor rezultate din aceasta, conform art. 2721 pct. (2) Legea nr. 31/1990;

– conform art. 73 alin. (1) lit. b) Legea nr. 31/1990, administratorii sunt solidari răspunzători față de societate pentru existența reală a dividendelor plătite;

– conform art. 67 alin. (4) din Legea nr. 31/1990, dividendele plătite contrar dispozițiilor art. 67 alin. (2) și (3) se restituie, dacă societatea dovedește că asociații au cunoscut neregularitatea distribuirii sau, în împrejurările existente, trebuiau să o cunoască. Dreptul la acțiunea de restituire a dividendelor, plătite contrar prevederilor legii se prescrie în termen de 3 ani de la distribuirea lor.

Concursuri cu premii pentru promovarea afacerii

Problemă fiscală

În cadrul unui concurs de promovare cu premii organizat de societatea X, va fi oferită ca premiu o excursie în afara României (cu posibilitate de a opta pentru contravaloarea ei). Participanții la concurs sunt persoane fizice. Nu este de tipul produselor comercializate de companie. Va trebui să se colecteze TVA și să se achite impozitul cu suta mărită (valoare mai mare de 600 ron). Societatea va colecta TVA 19% la valoarea facturii pentru excursie primite de la agenție? Care este procedura în cazul în care optează pentru contravaloarea excursiei?

Cadrul legal

Dacă la achiziție serviciile turistice sunt purtătoare de TVA, această taxă pe valoare adăugată nu este deductibilă, nefiind efectuată în folosul unor operațiuni care dau drept de deducere conform art. 297 alin. (4) din Codul fiscal.

Important

În situația în care se acordă contravaloarea excursiei în lei nu sunt implicații în materie de TVA.

TVA

Concluzie

Dacă însă la achiziția excursiei societatea deduce TVA, acordarea acesteia gratuit, drept premiu, este considerată o livrare către sine conform art. 270 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, întrucât nu se încadrează la excepția prevăzută la art. 270 alin. (8) lit. b).

Contravaloarea premiului acordat unei persoane fizice reprezintă venit din premii și se impozitează cu 10% asupra venitului net (venit brut – 600 lei). Impozitul se reține la sursă însă, dacă se suportă de către societate, se determină venitul brut prin procedul sutei mărite.

TIA049